

Den Europæiske Unions Tidende

C 20

50. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

27. januar 2007

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV Oplysninger	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2007/C 20/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 326 af 30.12.2006	1
	V Øvrige meddelelser	
	RETLIGE MEDDELELSER	
	Domstolen	
2007/C 20/02	Sag C-455/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) den 14. november 2006 — Heemskerk BV en BV mod Firma Schaap tegen Productschap Vee en Vlees	2
2007/C 20/03	Sag C-468/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Sot. Lelos kai Sia E.E. mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton	3
2007/C 20/04	Sag C-469/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Farmakemporiki Anonimi Etairia Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proionton mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton	3
2007/C 20/05	Sag C-470/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Konstantinos Xydias kai Sia OE mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton	4
2007/C 20/06	Sag C-471/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Farmakemporiki Anonimi Etairia Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proionton mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton	5

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 20/07	Sag C-472/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Ionas Stroumsas E.P.E. mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton	5
2007/C 20/08	Sag C-473/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Ionas Stroumsas E.P.E. mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton	6
2007/C 20/09	Sag C-474/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Farmakapothiki Pharma-Group Messinias Anonimi Etairia mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton	7
2007/C 20/10	Sag C-475/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — K.P. Marinopoulous — Anonimos Etairia Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proionton, tidligere kommanditselskabet Farmakapothiki Konstantinos P. Marinopoulous E.E. mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton	7
2007/C 20/11	Sag C-476/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — K.P. Marinopoulous — Anonimos Etairia Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proionton mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton	8
2007/C 20/12	Sag C-477/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. m.fl. mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton	9
2007/C 20/13	Sag C-478/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. m.fl. mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton	9
2007/C 20/14	Sag C-480/06: Sag anlagt den 24. november 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	10
2007/C 20/15	Sag C-483/06: Sag anlagt den 24. november 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	11
2007/C 20/16	Sag C-484/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 27. november 2006 — Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV mod Staatssecretaris van Financiën	11
2007/C 20/17	Sag C-486/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 27. november 2006 — BVBA Van Landeghem mod Belgische Staat	12
2007/C 20/18	Sag C-488/06 P: Appel iværksat den 27. november 2006 af L & D SA til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 7. september 2006 i sag T-168/04 — L & D SA mod KHIM	12
2007/C 20/19	Sag C-492/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 28. november 2006 — Consorzio Elisoccorso San Raffaele mod Elilombarda Srl	13
2007/C 20/20	Sag C-494/06 P: Appel iværksat den 30. november 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 6. september 2006 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-304/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik og Wam SpA	13
2007/C 20/21	Sag C-499/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Koszalinie (Republikken Polen) den 8. august 2006 — Halina Nerkowska mod Zakład Ubezpieczeń Społecznych	14

Retten i Første Instans

2007/C 20/22	Sag T-336/06: Sag anlagt den 27. november 2006 — 2K-Teint m.fl. mod EIB og Kommissionen	15
2007/C 20/23	Sag T-343/06: Sag anlagt den 1. december 2006 — Shell Petroleum m.fl. mod Kommissionen	16
2007/C 20/24	Sag T-344/06: Sag anlagt den 4. december 2006 — Total mod Kommissionen	17
2007/C 20/25	Sag T-345/06: Sag anlagt den 4. december 2006 — Complejo Agrícola mod Kommissionen	18
2007/C 20/26	Sag T-346/06: Sag anlagt den 6. december 2006 — IMS mod Kommissionen	18
2007/C 20/27	Sag T-347/06: Sag anlagt den 4. december 2006 — Nynäs Petroleum og Nynas Belgium mod Kommissionen	19
2007/C 20/28	Sag T-348/06: Sag anlagt den 4. december 2006 — Total Nederland mod Kommissionen	20
2007/C 20/29	Sag T-349/06: Sag anlagt den 4. december 2006 — Tyskland mod Kommissionen	20
2007/C 20/30	Sag T-351/06: Sag anlagt den 5. december 2006 — Dura Vermeer Groep mod Kommissionen	21
2007/C 20/31	Sag T-352/06: Sag anlagt den 5. december 2006 — Dura Vermeer Infra mod Kommissionen	21
2007/C 20/32	Sag T-353/06: Sag anlagt den 5. december 2006 — Vermeer Infrastructuur mod Kommissionen	22
2007/C 20/33	Sag T-354/06: Sag anlagt den 4. december 2006 — BAM NBM Wegenbouw og HBG Civiel mod Kommissionen	22
2007/C 20/34	Sag T-355/06: Sag anlagt den 5. december 2006 — Koninklijke BAM Groep mod Kommissionen	23
2007/C 20/35	Sag T-356/06: Sag anlagt den 5. december 2006 — Koninklijke Volker Wessels Stevin mod Kommissionen	24
2007/C 20/36	Sag T-357/06: Sag anlagt den 5. december 2006 — Koninklijke Wegenbouw Stevin mod Kommissionen	24
2007/C 20/37	Sag T-358/06: Sag anlagt den 5. december 2006 — Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans mod Kommissionen	25
2007/C 20/38	Sag T-359/06: Sag anlagt den 5. december 2006 — Heijmans Infrastructuur mod Kommissionen	25
2007/C 20/39	Sag T-360/06: Sag anlagt den 5. december 2006 — Heijmans mod Kommissionen	26
2007/C 20/40	Sag T-361/06: Sag anlagt den 5. december 2006 — Ballast Nedam mod Kommissionen	26
2007/C 20/41	Sag T-362/06: Sag anlagt den 5. december 2006 — Ballast Nedam Infra mod Kommissionen	27
2007/C 20/42	Sag T-363/06: Sag anlagt den 5. december 2006 — Honda Motor Europe mod KHIM — SEAT (MAGIC SEAT)	27
2007/C 20/43	Sag T-364/06: Sag anlagt den 6. december 2006 — Xinhui Alida Polythene mod Rådet	28

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 20/44	Sag T-366/06: Sag anlagt den 4. december 2006 — Calebus mod Kommissionen	29
2007/C 20/45	Sag T-370/06: Sag anlagt den 4. december 2006 — Kuwait Petroleum Corp. m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
2007/C 20/46	Sag T-378/06: Sag anlagt den 14. december 2006 — IMI m.fl. mod Kommissionen	30
2007/C 20/47	Sag T-380/06: Sag anlagt den 15. december 2006 — Vischim mod Kommissionen	31
2007/C 20/48	Sag T-383/06: Sag anlagt den 19. december 2006 — Icuna.com mod Parlamentet	31
2007/C 20/49	Sag T-384/06: Sag anlagt den 13. december 2006 — IBP og International Building Products France mod Kommissionen	32
2007/C 20/50	Sag T-385/06: Sag anlagt den 14. december 2006 — Aalberts Industries m.fl. mod Kommissionen	33
2007/C 20/51	Sag T-386/06: Sag anlagt den 15. december 2006 — Pegler mod Kommissionen	34
2007/C 20/52	Sag T-387/06: Sag anlagt den 20. december 2006 — Inter-IKEA mod KHIM (gengivelse af en palle)	35
2007/C 20/53	Sag T-388/06: Sag anlagt den 20. december 2006 — Inter-IKEA mod KHIM (gengivelse af en palle)	35
2007/C 20/54	Sag T-389/06: Sag anlagt den 20. december 2006 — Inter-IKEA mod KHIM (gengivelse af en palle)	35
2007/C 20/55	Sag T-390/06: Sag anlagt den 20. december 2006 — Inter-IKEA mod KHIM (gengivelse af en palle)	36
2007/C 20/56	Sag T-393/06: Sag anlagt den 18. december 2006 — Makhteshim Agan Holding m.fl. mod Kommissionen	36
Retten for EU-Personalesager		
2007/C 20/57	Sag F-124/06: Sag anlagt den 31. oktober 2006 — Molina Solano mod Europol	38
2007/C 20/58	Sag F-136/06: Sag anlagt den 30. november 2006 — Reali mod Kommissionen	38
2007/C 20/59	Sag F-137/06: Sag anlagt den 27. november 2006 — Chassagne mod Kommissionen	39
2007/C 20/60	Sag F-139/06: Sag anlagt den 11. december 2006 — Christian Kurrer mod Kommissionen	39
2007/C 20/61	Sag F-141/06: Sag anlagt den 11. december 2006 — Hartwig mod Kommissionen og Parlamentet	40
2007/C 20/62	Sag F-142/06: Sag anlagt den 28. december 2006 — Bligny mod Kommissionen	40
2007/C 20/63	Sag F-143/06: Sag anlagt den 18. december 2006 — Continolo mod Kommissionen	41
2007/C 20/64	Sag F-144/06: Sag anlagt den 22. december 2006 — Bleyaert mod Rådet	41

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

*(2007/C 20/01)***Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende***

EUT C 326 af 30.12.2006

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 310 af 16.12.2006

EUT C 294 af 2.12.2006

EUT C 281 af 18.11.2006

EUT C 261 af 28.10.2006

EUT C 249 af 14.10.2006

EUT C 237 af 30.9.2006

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETLIGE MEDDELELSER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) den 14. november 2006 — Heemskerk BV en BV mod Firma Schaap tegen Productschap Vee en Vlees

(Sag C-455/06)

(2007/C 20/02)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Heemskerk BV en BV v/h Firma Schaap

Sagsøgt: Productschap Vee en Vlees

Præjudicielle spørgsmål

1a. Er en forvaltningsmyndighed kompetent til under fravigelse af embedsdyrlægens erklæring, jf. artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 615/98 ⁽¹⁾, at beslutte, at den dyretransport, som embedsdyrlægens erklæring vedrører, ikke er i overensstemmelse med de betingelser, der følger af bestemmelserne i direktiv 91/628/EØF ⁽²⁾?

1b. Såfremt spørgsmål 1a besvares bekræftende:

Gælder der i henhold til fællesskabsretten særlige betingelser for forvaltningsmyndighedens udøvelse af denne kompetence, og i bekræftende fald hvilke?

2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Skal en forvaltningsmyndighed i en medlemsstat ved vurderingen af, om der består et krav på restitution, for eksempel som bestemt i forordning (EF) nr. 800/1999 ⁽³⁾, besvare spørgsmålet, om en transport af levende dyr overholder dyrevelfærdsbestemmelserne i fællesskabsforskrifterne, på grundlag af de i medlemsstaten gældende krav eller på grund af de krav, der gælder i den stat, som er flagstat for

det skib, hvormed de levende dyr transporteres, og som har udstedt en autorisation for dette skib?

3. Forpligter fællesskabsretten til prøvelse af egen drift — det vil sige prøvelse på grundlag af anbringender, der falder uden for dem, der er fremført under tvisterne — på grundlag af anbringender, der er udledt af forordning (EF) nr. 1254/1999 ⁽⁴⁾ og forordning (EF) nr. 800/1999?

4. Skal ordene »dyrevelfærdsbestemmelserne i fællesskabsforskrifterne overholdes« i artikel 33, stk. 9 i forordning (EF) nr. 1254/1999 fortolkes således, at såfremt det fastslås, at et skib under transporten af levende dyr var så tungt lastet, at den i henhold til de relevante velfærdsbestemmelser tilladte lastning af skibet blev overskredet, er dyrevelfærdsbestemmelserne i fællesskabsforskrifterne kun overtrådt med hensyn til det antal dyr, hvormed den tilladte lastning er overskredet, eller må det antages, at disse bestemmelser er overtrådt med hensyn til samtlige transporterede levende dyr?

5. Medfører den effektive gennemførelse af fællesskabsretten, at princippet om, at en person, der anlægger en sag, ikke ved at anlægge denne sag må sættes i en ringere stilling end den, som han ville have været i uden at have anlagt denne sag — et princip, som er forankret i de nederlandske processuelle bestemmelser i forvaltningssager — må vige ved en prøvelse af egen drift på grundlag af fællesskabsrettens bestemmelser?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 615/98 af 18.3.1998 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutioner for så vidt angår kvægs velfærd under transport (EFT L 82, s. 19).

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/628/EØF af 19.11.1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF (EFT L 340, s. 17).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15.4.1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 102, s. 11).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17.5.1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Sot. Lelos kai Sia E.E. mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

(Sag C-468/06)

(2007/C 20/03)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efetio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sot. Lelos kai Sia E.E.

Sagsøgt: GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

Præjudicielle spørgsmål

1. Når en virksomhed med dominerende stilling ikke fuldt ud efterkommer bestillinger fra lægemiddelgrossister, fordi virksomheden vil begrænse disses eksportaktivitet og hermed det tab, som parallelhandelen påfører den, udgør dette i sig selv et misbrug efter betydningen i artikel 82 EF? Påvirkes besvarelsen af ovenstående spørgsmål af den omstændighed, at parallelhandelen er særdeles indbringende for lægemiddelgrossisterne på grund af de prisforskelle, som er en følge af den statslige intervention i EU's medlemsstater, hvorved lægemiddelmarkedet ikke er undergivet rene konkurrencebetingelser, men udgør et marked, der er præget af statslig intervention? Er det endelig korrekt, når en national domstol anvender fællesskabsretlige konkurrenceregler på samme måde på de markeder, hvor der er fri konkurrence, og på dem, hvor konkurrencen fordrejes af statslig intervention?
2. Såfremt Domstolen finder, at begrænsningen af parallelhandelen af de ovenfor anførte grunde ikke altid udgør en praksis, der er udtryk for misbrug, når den foretages af en virksomhed med dominerende stilling, hvorledes skal en eventuel misbrugsadfærd da bedømmes? Nærmere betegnet:
 - 2.1. Er »den procentdel, der overstiger det normale indenlandske forbrug« og/eller »det tab, en virksomhed med dominerende stilling lider set i forhold til dens samlede omsætning og dens samlede fortjeneste« egnede kriterier? I bekræftende fald, hvorledes fastsættes da størrelsen af overstigelsesprocenten og størrelsen af tabet — sidstnævnte forstået som en procentdel af omsætningen og den samlede fortjeneste — ved hvis overskridelse den pågældende adfærd må anses for et misbrug?
 - 2.2. Er en afvejning af interesser en egnet fremgangsmåde, og i bekræftende fald, hvilke interesser skal da inddrages ved sammenligningen? Nærmere betegnet:

(a) påvirkes besvarelsen af, at den endelige forbruger/patienten kun har en begrænset økonomisk fordel af parallelhandelen,

(b) skal der tages hensyn, og i hvilket omfang, til social- og sygesikringsorganisationernes interesse i billigere lægemidler?

2.3 Hvilke andre kriterier og hvilke andre fremgangsmåder anses for egnede i denne sag?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Farmakemporiki Anonimi Etairia Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proionton mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

(Sag C-469/06)

(2007/C 20/04)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efetio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Farmakemporiki Anonimi Etairia Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proionton

Sagsøgt: GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

Præjudicielle spørgsmål

1. Når en virksomhed med dominerende stilling ikke fuldt ud efterkommer bestillinger fra lægemiddelgrossister, fordi virksomheden vil begrænse disses eksportaktivitet og hermed det tab, som parallelhandelen påfører den, udgør dette i sig selv et misbrug efter betydningen i artikel 82 EF? Påvirkes besvarelsen af ovenstående spørgsmål af den omstændighed, at parallelhandelen er særdeles indbringende for lægemiddelgrossisterne på grund af de prisforskelle, som er en følge af den statslige intervention i EU's medlemsstater, hvorved lægemiddelmarkedet ikke er undergivet rene konkurrencebetingelser, men udgør et marked, der er præget af statslig intervention? Er det endelig korrekt, når en national domstol anvender fællesskabsretlige konkurrenceregler på samme måde på de markeder, hvor der er fri konkurrence, og på dem, hvor konkurrencen fordrejes af statslig intervention?

2. Såfremt Domstolen finder, at begrænsningen af parallelhandelen af de ovenfor anførte grunde ikke altid udgør en praksis, der er udtryk for misbrug, når den foretages af en virksomhed med dominerende stilling, hvorledes skal en eventuel misbrugsadfærd da bedømmes? Nærmere betegnet:
- 2.1 Er »den procentdel, der overstiger det normale indenlandske forbrug« og/eller »det tab, en virksomhed med dominerende stilling lider set i forhold til dens samlede omsætning og dens samlede fortjeneste« egnede kriterier? I bekræftende fald, hvorledes fastsættes da størrelsen af overstigelsesprocenten og størrelsen af tabet — sidstnævnte forstået som en procentdel af omsætningen og den samlede fortjeneste — ved hvis overskridelse den pågældende adfærd må anses for et misbrug?
- 2.2 Er en afvejning af interesser en egnet fremgangsmåde, og i bekræftende fald, hvilke interesser skal da inddrages ved sammenligningen? Nærmere betegnet:
- (a) påvirkes besvarelsen af, at den endelige forbruger/patienten kun har en begrænset økonomisk fordel af parallelhandelen,
- (b) skal der tages hensyn, og i hvilket omfang, til social- og sygesikringsorganisationernes interesse i billigere lægemidler?
- 2.3 Hvilke andre kriterier og hvilke andre fremgangsmåder anses for egnede i denne sag?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Konstantinos Xydias kai Sia OE mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

(Sag C-470/06)

(2007/C 20/05)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efetio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Konstantinos Xydias kai Sia OE

Sagsøgt: GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

Præjudicielle spørgsmål

1. Når en virksomhed med dominerende stilling ikke fuldt ud efterkommer bestillinger fra lægemiddelgrossister, fordi virksomheden vil begrænse disses eksportaktivitet og hermed det tab, som parallelhandelen påfører den, udgør dette i sig selv et misbrug efter betydningen i artikel 82 EF? Påvirkes besvarelsen af ovenstående spørgsmål af den omstændighed, at parallelhandelen er særdeles indbringende for lægemiddelgrossisterne på grund af de prisforskelle, som er en følge af den statslige intervention i EU's medlemsstater, hvorved lægemiddelmarkedet ikke er undergivet rene konkurrencebetingelser, men udgør et marked, der er præget af statslig intervention? Er det endelig korrekt, når en national domstol anvender fællesskabsretlige konkurrenceregler på samme måde på de markeder, hvor der er fri konkurrence, og på dem, hvor konkurrencen fordrejes af statslig intervention?
2. Såfremt Domstolen finder, at begrænsningen af parallelhandelen af de ovenfor anførte grunde ikke altid udgør en praksis, der er udtryk for misbrug, når den foretages af en virksomhed med dominerende stilling, hvorledes skal en eventuel misbrugsadfærd da bedømmes? Nærmere betegnet:
- 2.1 Er »den procentdel, der overstiger det normale indenlandske forbrug« og/eller »det tab, en virksomhed med dominerende stilling lider set i forhold til dens samlede omsætning og dens samlede fortjeneste« egnede kriterier? I bekræftende fald, hvorledes fastsættes da størrelsen af overstigelsesprocenten og størrelsen af tabet — sidstnævnte forstået som en procentdel af omsætningen og den samlede fortjeneste — ved hvis overskridelse den pågældende adfærd må anses for et misbrug?
- 2.2 Er en afvejning af interesser en egnet fremgangsmåde, og i bekræftende fald, hvilke interesser skal da inddrages ved sammenligningen? Nærmere betegnet:
- (a) påvirkes besvarelsen af, at den endelige forbruger/patienten kun har en begrænset økonomisk fordel af parallelhandelen,
- (b) skal der tages hensyn, og i hvilket omfang, til social- og sygesikringsorganisationernes interesse i billigere lægemidler?
- 2.3 Hvilke andre kriterier og hvilke andre fremgangsmåder anses for egnede i denne sag?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Farmakemporiki Anonimi Etairia Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proionton mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

(Sag C-471/06)

(2007/C 20/06)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efetio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Farmakemporiki Anonimi Etairia Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proionton

Sagsøgt: GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

Præjudicielle spørgsmål

1. Når en virksomhed med dominerende stilling ikke fuldt ud efterkommer bestillinger fra lægemiddelgrossister, fordi virksomheden vil begrænse disses eksportaktivitet og hermed det tab, som parallelhandelen påfører den, udgør dette i sig selv et misbrug efter betydningen i artikel 82 EF? Påvirkes besvarelsen af ovenstående spørgsmål af den omstændighed, at parallelhandelen er særdeles indbringende for lægemiddelgrossisterne på grund af de prisforskelle, som er en følge af den statslige intervention i EU's medlemsstater, hvorved lægemiddelmarkedet ikke er undergivet rene konkurrencebetingelser, men udgør et marked, der er præget af statslig intervention? Er det endelig korrekt, når en national domstol anvender fællesskabsretlige konkurrenceregler på samme måde på de markeder, hvor der er fri konkurrence, og på dem, hvor konkurrencen fordrejes af statslig intervention?
2. Såfremt Domstolen finder, at begrænsningen af parallelhandelen af de ovenfor anførte grunde ikke altid udgør en praksis, der er udtryk for misbrug, når den foretages af en virksomhed med dominerende stilling, hvorledes skal en eventuel misbrugsadfærd da bedømmes? Nærmere betegnet:
 - 2.1 Er »den procentdel, der overstiger det normale indenlandske forbrug« og/eller »det tab, en virksomhed med dominerende stilling lider set i forhold til dens samlede omsætning og dens samlede fortjeneste« egnede kriterier? I bekræftende fald, hvorledes fastsættes da størrelsen af overstigelsesprocenten og størrelsen af tabet — sidstnævnte forstået som en procentdel af omsætningen og den samlede fortjeneste — ved hvis overskridelse den pågældende adfærd må anses for et misbrug?

2.2 Er en afvejning af interesser en egnet fremgangsmåde, og i bekræftende fald, hvilke interesser skal da inddrages ved sammenligningen? Nærmere betegnet:

- (a) påvirkes besvarelsen af, at den endelige forbruger/patienten kun har en begrænset økonomisk fordel af parallelhandelen,
- (b) skal der tages hensyn, og i hvilket omfang, til social- og sygesikringsorganisationernes interesse i billigere lægemidler?

2.3 Hvilke andre kriterier og hvilke andre fremgangsmåder anses for egnede i denne sag?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Ionas Stroumsas E.P.E. mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

(Sag C-472/06)

(2007/C 20/07)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efetio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ionas Stroumsas E.P.E.

Sagsøgt: GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

Præjudicielle spørgsmål

1. Når en virksomhed med dominerende stilling ikke fuldt ud efterkommer bestillinger fra lægemiddelgrossister, fordi virksomheden vil begrænse disses eksportaktivitet og hermed det tab, som parallelhandelen påfører den, udgør dette i sig selv et misbrug efter betydningen i artikel 82 EF? Påvirkes besvarelsen af ovenstående spørgsmål af den omstændighed, at parallelhandelen er særdeles indbringende for lægemiddelgrossisterne på grund af de prisforskelle, som er en følge af den statslige intervention i EU's medlemsstater, hvorved lægemiddelmarkedet ikke er undergivet rene konkurrencebetingelser, men udgør et marked, der er præget af statslig intervention? Er det endelig korrekt, når en national domstol anvender fællesskabsretlige konkurrenceregler på samme måde på de markeder, hvor der er fri konkurrence, og på dem, hvor konkurrencen fordrejes af statslig intervention?

2. Såfremt Domstolen finder, at begrænsningen af parallelhandelen af de ovenfor anførte grunde ikke altid udgør en praksis, der er udtryk for misbrug, når den foretages af en virksomhed med dominerende stilling, hvorledes skal en eventuel misbrugsadfærd da bedømmes? Nærmere betegnet:
- 2.1 Er »den procentdel, der overstiger det normale indenlandske forbrug« og/eller »det tab, en virksomhed med dominerende stilling lider set i forhold til dens samlede omsætning og dens samlede fortjeneste« egnede kriterier? I bekræftende fald, hvorledes fastsættes da størrelsen af overstigelsesprocenten og størrelsen af tabet — sidstnævnte forstået som en procentdel af omsætningen og den samlede fortjeneste — ved hvis overskridelse den pågældende adfærd må anses for et misbrug?
- 2.2 Er en afvejning af interesser en egnet fremgangsmåde, og i bekræftende fald, hvilke interesser skal da inddrages ved sammenligningen? Nærmere betegnet:
- (a) påvirkes besvarelsen af, at den endelige forbruger/patienten kun har en begrænset økonomisk fordel af parallelhandelen,
- (b) skal der tages hensyn, og i hvilket omfang, til social- og sygesikringsorganisationernes interesse i billigere lægemidler?
- 2.3 Hvilke andre kriterier og hvilke andre fremgangsmåder anses for egnede i denne sag?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Ionas Stroumsas E.P.E. mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

(Sag C-473/06)

(2007/C 20/08)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efetio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ionas Stroumsas E.P.E.

Sagsøgt: GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

Præjudicielle spørgsmål

1. Når en virksomhed med dominerende stilling ikke fuldt ud efterkommer bestillinger fra lægemiddelgrossister, fordi virksomheden vil begrænse disses eksportaktivitet og hermed det tab, som parallelhandelen påfører den, udgør dette i sig selv et misbrug efter betydningen i artikel 82 EF? Påvirkes besvarelsen af ovenstående spørgsmål af den omstændighed, at parallelhandelen er særdeles indbringende for lægemiddelgrossisterne på grund af de prisforskelle, som er en følge af den statslige intervention i EU's medlemsstater, hvorved lægemiddelmarkedet ikke er undergivet rene konkurrencebetingelser, men udgør et marked, der er præget af statslig intervention? Er det endelig korrekt, når en national domstol anvender fællesskabsretlige konkurrenceregler på samme måde på de markeder, hvor der er fri konkurrence, og på dem, hvor konkurrencen fordrejes af statslig intervention?
2. Såfremt Domstolen finder, at begrænsningen af parallelhandelen af de ovenfor anførte grunde ikke altid udgør en praksis, der er udtryk for misbrug, når den foretages af en virksomhed med dominerende stilling, hvorledes skal en eventuel misbrugsadfærd da bedømmes? Nærmere betegnet:
- 2.1 Er »den procentdel, der overstiger det normale indenlandske forbrug« og/eller »det tab, en virksomhed med dominerende stilling lider set i forhold til dens samlede omsætning og dens samlede fortjeneste« egnede kriterier? I bekræftende fald, hvorledes fastsættes da størrelsen af overstigelsesprocenten og størrelsen af tabet — sidstnævnte forstået som en procentdel af omsætningen og den samlede fortjeneste — ved hvis overskridelse den pågældende adfærd må anses for et misbrug?
- 2.2 Er en afvejning af interesser en egnet fremgangsmåde, og i bekræftende fald, hvilke interesser skal da inddrages ved sammenligningen? Nærmere betegnet:
- (a) påvirkes besvarelsen af, at den endelige forbruger/patienten kun har en begrænset økonomisk fordel af parallelhandelen,
- (b) skal der tages hensyn, og i hvilket omfang, til social- og sygesikringsorganisationernes interesse i billigere lægemidler?
- 2.3 Hvilke andre kriterier og hvilke andre fremgangsmåder anses for egnede i denne sag?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Farmakapothiki Pharma-Group Messinias Anonimi Etairia mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

(Sag C-474/06)

(2007/C 20/09)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efetio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Farmakapothiki Pharma-Group Messinias Anonimi Etairia

Sagsøgt: GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

Præjudicielle spørgsmål

1. Når en virksomhed med dominerende stilling ikke fuldt ud efterkommer bestillinger fra lægemiddelgrossister, fordi virksomheden vil begrænse disses eksportaktivitet og hermed det tab, som parallelhandelen påfører den, udgør dette i sig selv et misbrug efter betydningen i artikel 82 EF? Påvirkes besvarelsen af ovenstående spørgsmål af den omstændighed, at parallelhandelen er særdeles indbringende for lægemiddelgrossisterne på grund af de prisforskelle, som er en følge af den statslige intervention i EU's medlemsstater, hvorved lægemiddelmarkedet ikke er undergivet rene konkurrencebetingelser, men udgør et marked, der er præget af statslig intervention? Er det endelig korrekt, når en national domstol anvender fællesskabsretlige konkurrenceregler på samme måde på de markeder, hvor der er fri konkurrence, og på dem, hvor konkurrencen fordrejes af statslig intervention?
2. Såfremt Domstolen finder, at begrænsningen af parallelhandelen af de ovenfor anførte grunde ikke altid udgør en praksis, der er udtryk for misbrug, når den foretages af en virksomhed med dominerende stilling, hvorledes skal en eventuel misbrugsadfærd da bedømmes? Nærmere betegnet:
 - 2.1 Er »den procentdel, der overstiger det normale indenlandske forbrug« og/eller »det tab, en virksomhed med dominerende stilling lider set i forhold til dens samlede omsætning og dens samlede fortjeneste« egnede kriterier? I bekræftende fald, hvorledes fastsættes da størrelsen af overstigelsesprocenten og størrelsen af tabet — sidstnævnte forstået som en procentdel af omsætningen og den samlede fortjeneste — ved hvis overskridelse den pågældende adfærd må anses for et misbrug?
 - 2.2 Er en afvejning af interesser en egnet fremgangsmåde, og i bekræftende fald, hvilke interesser skal da inddrages ved sammenligningen? Nærmere betegnet:

- (a) påvirkes besvarelsen af, at den endelige forbruger/patienten kun har en begrænset økonomisk fordel af parallelhandelen,
- (b) skal der tages hensyn, og i hvilket omfang, til social- og sygesikringsorganisationernes interesse i billigere lægemidler?

2.3 Hvilke andre kriterier og hvilke andre fremgangsmåder anses for egnede i denne sag?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — K.P. Marinopoulous — Anonimos Etairia Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proionton, tidligere kommanditselskabet Farmakapothiki Konstantinos P. Marinopoulous E.E. mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

(Sag C-475/06)

(2007/C 20/10)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efetio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K.P. Marinopoulous — Anonimos Etairia Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proionton, tidligere kommanditselskabet Farmakapothiki Konstantinos P. Marinopoulous E.E.

Sagsøgt: GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

Præjudicielle spørgsmål

1. Når en virksomhed med dominerende stilling ikke fuldt ud efterkommer bestillinger fra lægemiddelgrossister, fordi virksomheden vil begrænse disses eksportaktivitet og hermed det tab, som parallelhandelen påfører den, udgør dette i sig selv et misbrug efter betydningen i artikel 82 EF? Påvirkes besvarelsen af ovenstående spørgsmål af den omstændighed, at parallelhandelen er særdeles indbringende for lægemiddelgrossisterne på grund af de prisforskelle, som er en følge af den statslige intervention i EU's medlemsstater, hvorved lægemiddelmarkedet ikke er undergivet rene konkurrencebetingelser, men udgør et marked, der er præget af statslig intervention? Er det endelig korrekt, når en national domstol anvender fællesskabsretlige konkurrenceregler på samme måde på de markeder, hvor der er fri konkurrence, og på dem, hvor konkurrencen fordrejes af statslig intervention?

2. Såfremt Domstolen finder, at begrænsningen af parallelhandelen af de ovenfor anførte grunde ikke altid udgør en praksis, der er udtryk for misbrug, når den foretages af en virksomhed med dominerende stilling, hvorledes skal en eventuel misbrugsadfærd da bedømmes? Nærmere betegnet:
- 2.1 Er »den procentdel, der overstiger det normale indenlandske forbrug« og/eller »det tab, en virksomhed med dominerende stilling lider set i forhold til dens samlede omsætning og dens samlede fortjeneste« egnede kriterier? I bekræftende fald, hvorledes fastsættes da størrelsen af overstigelsesprocenten og størrelsen af tabet — sidstnævnte forstået som en procentdel af omsætningen og den samlede fortjeneste — ved hvis overskridelse den pågældende adfærd må anses for et misbrug?
- 2.2 Er en afvejning af interesser en egnet fremgangsmåde, og i bekræftende fald, hvilke interesser skal da inddrages ved sammenligningen? Nærmere betegnet:
- (a) påvirkes besvarelsen af, at den endelige forbruger/patienten kun har en begrænset økonomisk fordel af parallelhandelen,
- (b) skal der tages hensyn, og i hvilket omfang, til social- og sygesikringsorganisationernes interesse i billigere lægemidler?
- 2.3 Hvilke andre kriterier og hvilke andre fremgangsmåder anses for egnede i denne sag?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — K.P. Marinopoulos — Anonimos Etairia Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proionton mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

(Sag C-476/06)

(2007/C 20/11)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efetio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K.P. Marinopoulos — Anonimos Etairia Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proionton

Sagsøgt: GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

Præjudicielle spørgsmål

1. Når en virksomhed med dominerende stilling ikke fuldt ud efterkommer bestillinger fra lægemiddelgrossister, fordi virksomheden vil begrænse disses eksportaktivitet og hermed det tab, som parallelhandelen påfører den, udgør dette i sig selv et misbrug efter betydningen i artikel 82 EF? Påvirkes besvarelsen af ovenstående spørgsmål af den omstændighed, at parallelhandelen er særdeles indbringende for lægemiddelgrossisterne på grund af de prisforskelle, som er en følge af den statslige intervention i EU's medlemsstater, hvorved lægemiddelmarkedet ikke er undergivet rene konkurrencebetingelser, men udgør et marked, der er præget af statslig intervention? Er det endelig korrekt, når en national domstol anvender fællesskabsretlige konkurrenceregler på samme måde på de markeder, hvor der er fri konkurrence, og på dem, hvor konkurrencen fordrejes af statslig intervention?
2. Såfremt Domstolen finder, at begrænsningen af parallelhandelen af de ovenfor anførte grunde ikke altid udgør en praksis, der er udtryk for misbrug, når den foretages af en virksomhed med dominerende stilling, hvorledes skal en eventuel misbrugsadfærd da bedømmes? Nærmere betegnet:
- 2.1 Er »den procentdel, der overstiger det normale indenlandske forbrug« og/eller »det tab, en virksomhed med dominerende stilling lider set i forhold til dens samlede omsætning og dens samlede fortjeneste« egnede kriterier? I bekræftende fald, hvorledes fastsættes da størrelsen af overstigelsesprocenten og størrelsen af tabet — sidstnævnte forstået som en procentdel af omsætningen og den samlede fortjeneste — ved hvis overskridelse den pågældende adfærd må anses for et misbrug?
- 2.2 Er en afvejning af interesser en egnet fremgangsmåde, og i bekræftende fald, hvilke interesser skal da inddrages ved sammenligningen? Nærmere betegnet:
- (a) påvirkes besvarelsen af, at den endelige forbruger/patienten kun har en begrænset økonomisk fordel af parallelhandelen,
- (b) skal der tages hensyn, og i hvilket omfang, til social- og sygesikringsorganisationernes interesse i billigere lægemidler?
- 2.3 Hvilke andre kriterier og hvilke andre fremgangsmåder anses for egnede i denne sag?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. m.fl. mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

(Sag C-477/06)

(2007/C 20/12)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efetio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. m.fl.

Sagsøgt: GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

Præjudicielle spørgsmål

1. Når en virksomhed med dominerende stilling ikke fuldt ud efterkommer bestillinger fra lægemiddelgrossister, fordi virksomheden vil begrænse disses eksportaktivitet og hermed det tab, som parallelhandelen påfører den, udgør dette i sig selv et misbrug efter betydningen i artikel 82 EF? Påvirkes besvarelsen af ovenstående spørgsmål af den omstændighed, at parallelhandelen er særdeles indbringende for lægemiddelgrossisterne på grund af de prisforskelle, som er en følge af den statslige intervention i EU's medlemsstater, hvorved lægemiddelmarkedet ikke er undergivet rene konkurrencebetingelser, men udgør et marked, der er præget af statslig intervention? Er det endelig korrekt, når en national domstol anvender fællesskabsretlige konkurrenceregler på samme måde på de markeder, hvor der er fri konkurrence, og på dem, hvor konkurrencen fordrejes af statslig intervention?
2. Såfremt Domstolen finder, at begrænsningen af parallelhandelen af de ovenfor anførte grunde ikke altid udgør en praksis, der er udtryk for misbrug, når den foretages af en virksomhed med dominerende stilling, hvorledes skal en eventuel misbrugsadfærd da bedømmes? Nærmere betegnet:
 - 2.1 Er »den procentdel, der overstiger det normale indenlandske forbrug« og/eller »det tab, en virksomhed med dominerende stilling lider set i forhold til dens samlede omsætning og dens samlede fortjeneste« egnede kriterier? I bekræftende fald, hvorledes fastsættes da størrelsen af overstigelsesprocenten og størrelsen af tabet — sidstnævnte forstået som en procentdel af omsætningen og den samlede fortjeneste — ved hvis overskridelse den pågældende adfærd må anses for et misbrug?
 - 2.2 Er en afvejning af interesser en egnet fremgangsmåde, og i bekræftende fald, hvilke interesser skal da inddrages ved sammenligningen? Nærmere betegnet:

- (a) påvirkes besvarelsen af, at den endelige forbruger/patienten kun har en begrænset økonomisk fordel af parallelhandelen,
- (b) skal der tages hensyn, og i hvilket omfang, til social- og sygesikringsorganisationernes interesse i billigere lægemidler?

2.3 Hvilke andre kriterier og hvilke andre fremgangsmåder anses for egnede i denne sag?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Efetio Athinon (Grækenland) den 21. november 2006 — Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. m.fl. mod GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

(Sag C-478/06)

(2007/C 20/13)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efetio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. m.fl.

Sagsøgt: GlaxoSmithKline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Farmakeftikon Proionton

Præjudicielle spørgsmål

1. Når en virksomhed med dominerende stilling ikke fuldt ud efterkommer bestillinger fra lægemiddelgrossister, fordi virksomheden vil begrænse disses eksportaktivitet og hermed det tab, som parallelhandelen påfører den, udgør dette i sig selv et misbrug efter betydningen i artikel 82 EF? Påvirkes besvarelsen af ovenstående spørgsmål af den omstændighed, at parallelhandelen er særdeles indbringende for lægemiddelgrossisterne på grund af de prisforskelle, som er en følge af den statslige intervention i EU's medlemsstater, hvorved lægemiddelmarkedet ikke er undergivet rene konkurrencebetingelser, men udgør et marked, der er præget af statslig intervention? Er det endelig korrekt, når en national domstol anvender fællesskabsretlige konkurrenceregler på samme måde på de markeder, hvor der er fri konkurrence, og på dem, hvor konkurrencen fordrejes af statslig intervention?

2. Såfremt Domstolen finder, at begrænsningen af parallelhandelen af de ovenfor anførte grunde ikke altid udgør en praksis, der er udtryk for misbrug, når den foretages af en virksomhed med dominerende stilling, hvorledes skal en eventuel misbrugsadfærd da bedømmes? Nærmere betegnet:
- 2.1 Er »den procentdel, der overstiger det normale indenlandske forbrug« og/eller »det tab, en virksomhed med dominerende stilling lider set i forhold til dens samlede omsætning og dens samlede fortjeneste« egnede kriterier? I bekræftende fald, hvorledes fastsættes da størrelsen af overstigelsesprocenten og størrelsen af tabet — sidstnævnte forstået som en procentdel af omsætningen og den samlede fortjeneste — ved hvis overskridelse den pågældende adfærd må anses for et misbrug?
- 2.2 Er en afvejning af interesser en egnet fremgangsmåde, og i bekræftende fald, hvilke interesser skal da inddrages ved sammenligningen? Nærmere betegnet:
- (a) påvirkes besvarelsen af, at den endelige forbruger/patienten kun har en begrænset økonomisk fordel af parallelhandelen,
- (b) skal der tages hensyn, og i hvilket omfang, til social- og sygesikringsorganisationernes interesse i billigere lægemidler?
- 2.3 Hvilke andre kriterier og hvilke andre fremgangsmåder anses for egnede i denne sag?

Sag anlagt den 24. november 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-480/06)

(2007/C 20/14)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis og B. Schima, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8, jf. afsnit III-VI, i

Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (⁽¹⁾), idet Landkreis Rotenburg (Wümme), Harburg, Soltau-Fallingb. og Stade har indgået en kontrakt direkte med Stadtreinigung Hamburg om bortskaffelse af affald og ikke har iværksat en procedure for offentligt eller begrænset udbud inden for hele Fællesskabet inden indgåelsen af denne tjenesteydelsesaftale.

- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fire Landkreise i Niedersachsen indgik den 18. december 1995 en kontrakt med Stadtreinigung Hamburg, som er en offentlig-retlig institution, om bortskaffelse af affald. Kontrakten blev indgået, uden at der blev afholdt en udbudsprocedure inden for hele Fællesskabet.

Landkreise i Tyskland er ordregivende myndigheder i direktiv 92/50/EØF's forstand og den foreliggende kontrakt er en skriftlig tjenesteydelsesaftale mod vederlag, hvis værdi overskrider tærsklen for direktivets anvendelse og dermed er omfattet heraf.

Den omstændighed, at Stadtreinigung Hamburg i sin egenskab af offentligretlig institution selv er ordregivende myndighed i direktivets forstand, ændrer intet ved, at den foreliggende kontrakt er omfattet af direktivets anvendelsesområde. Som Domstolen udtrykkeligt har fastslået, finder direktiverne om offentlige aftaler også anvendelse, når en ordregivende myndighed har til hensigt at indgå en skriftlig kontrakt mod vederlag med et organ, som formelt er forskelligt fra den ordregivende myndighed selv og i forhold til denne har beføjelse til at træffe selvstændig beslutning.

Ifølge Kommissionen foreligger der ingen omstændigheder, som kan begrunde en tildeling af den foreliggende kontrakt underhånden i form af et udbud efter forhandling uden forudgående bekendtgørelse af udbuddet.

Kommissionen kan heller ikke tilslutte sig forbundsregeringens opfattelse om, at kommunale sammenslutninger som følge af retten til kommunalt selvstyre, uanset hvilken retsform der er valgt, kan unddrage sig bestemmelserne om offentligt udbud. Retten til kommunalt selvstyre indebærer nemlig ikke, at det er tilladt for lokale myndigheder at tilsidesætte bestemmelserne om indgåelse af offentlige aftaler. Hvis sådanne lokale myndigheder indgår aftale om præstation af tjenesteydelser med andre organer, selv om også disse selv er ordregivende myndigheder, er de undergivet bestemmelserne om offentligt udbud. Desuden har den tyske regering ikke kunnet godtgøre, at det af tekniske grunde kun var muligt at tildele en bestemt tjenesteyder den foreliggende tjenesteydelsesaftale.

Af disse grunde er Kommissionen af den opfattelse, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat direktiv 92/50/EØF på grund af den direkte indgåelse af kontrakten, uden at der først er gennemført en udbudsprocedure inden for hele Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 209, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 27. november 2006 — Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-484/06)

(2007/C 20/16)

Processprog: nederlandsk

Sag anlagt den 24. november 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-483/06)

(2007/C 20/15)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Pignataro, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 2003/33/EF ⁽¹⁾, idet den har undtaget et arrangement eller en aktivitet inden for direktivets anvendelsesområde fra forbuddet mod sponsorering, når sponsorering af et arrangement eller en aktivitet inden for direktivets anvendelsesområde udelukkende foregår på den italienske stats område.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den italienske lovgivning indfører således en undtagelse til forbuddet mod sponsorering i artikel 5, stk. 1, som ikke er omfattet af direktiv 2003/33/EF.

⁽¹⁾ EUT L 152, s. 16.

Præjudicielle spørgsmål

1. Reguleres spørgsmål om afrunding af momsbeløb udelukkende i national ret, eller er det — navnlig på grundlag af første direktivs ⁽¹⁾ artikel 2, stk. 1 og 2, og sjette direktivs ⁽²⁾ artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), samt artikel 22, stk. 3, litra b), første punktum (som affattet pr. 1. januar 2004), og stk. 5 — et anliggende for fællesskabsretten?
2. Hvis det sidste er tilfældet: følger det da af direktivbestemmelserne, at medlemsstaterne skal tillade afrunding nedad pr. artikel, også når forskellige transaktioner angives på en og samme faktura og/eller en og samme angivelse?

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11.4.1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT 1967, s. 12).

⁽²⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 27. november 2006 — BVBA Van Landeghem mod Belgische Staat

(Sag C-486/06)

(2007/C 20/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BVBA Van Landeghem

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

»Skal pick-ups — der er motorkøretøjer, som på den ene side består af en lukket kabine, der tjener som passagerrum, hvori der bag førerens sæde eller bænke befinder sig opklappelige eller udtagelige sæder med trepunktssikkerhedssele, og på den anden side af et lad, der er adskilt fra kabinen, som ikke er højere end 50 cm, som kun kan åbnes bagtil, og som ikke har nogen anordninger til fastgørelse af en ladning — som er forsynet med et meget luksuriøst full-option interiør (herunder elektrisk indstillelige lædersæder, elektrisk betjente spejle og ruder, stereoanlæg med CD-afspiller etc. ...), ABS-bremsesystem, en automatisk 4-8 liters benzinmotor med et meget højt forbrug, firhjuls-træk og luksus (sports)følge, og som er bragt i fri omsætning og angivet til forbrug i perioden mellem den 10. april 1995 og den 4. december 1997, tariferes i pos. 8703 i den på det tidspunkt gældende kombinerede nomenklatur (oprindelig fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ⁽¹⁾) som automobiler og andre motorkøretøjer, hovedsagelig konstrueret til personbefordring (undtagen automobiler henhørende under pos. 8702), herunder stationcars og racerbiler, eller i pos. 8704 i den på det tidspunkt gældende kombinerede nomenklatur som automobiler til godsbeholdning eller i en anden position end pos. 8703 eller pos. 8704 i den på det tidspunkt gældende kombinerede nomenklatur?»

⁽¹⁾ EFT L 256, s. 1.

Appel iværksat den 27. november 2006 af L & D SA til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 7. september 2006 i sag T-168/04 — L & D SA mod KHIM

(Sag C-488/06 P)

(2007/C 20/18)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: L & D SA (ved abogado S. Miralles Miravet)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Julius Sämann Ltd

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans ophæves i sin helhed.
- Punkt 1 og 3 i konklusionen i afgørelsen truffet den 15. marts 2004 af Andet Appellationskammer ved Harmoniseringskontoret annulleres, for så vidt som det herved blev fastslået dels, at Indsigelsesafdelingens afgørelse skulle annulleres delvist, og at der skulle gives afslag på registrering af det ansøgte varemærke for varer i klasse 3 og 5, dels, at hver af parterne skulle bære deres egne omkostninger i forbindelse med indsigelsessagen og klagesagen.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾

Retten i Første Instans har tilsidesat artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ved at fastslå: i) at det ældre EF-varemærke nr. 91.991 havde særpræg, ii) at det ansøgte figurmærke med ordbestanddelen »Aire Limpio« nr. 252.288 og det ældre EF-figurmærke nr. 91.991 lignede hinanden, og iii) at der forelå risiko for forveksling.

Tilsidesættelse af artikel 73 i forordning nr. 40/94

Harmoniseringskontorets Indsigelsesafdeling (afgørelse af 25.2.2003) og appelkammeret (afgørelse af 15.3.2004) begrænsede prøvelsen til det ansøgte varemærke (»Aire Limpio« nr. 252.288) og det ældre EF-waremærke nr. 91.991. Retten i Første Instans støttede sig imidlertid endvidere på dokumenter, der vedrører andre varemærker, navnlig det internationale varemærke »ARBRE MAGIQUE« nr. 328.915. Begrundelsen for den appellerede dom henviser følgerig til et varemærke, som sagsøgte selv havde udelukket fra den sammenlignende analyse til afgørelse af, om der var risiko for forveksling. Appellanten havde således ikke mulighed for på tilstrækkelig vis at forsvare sig mod de påstande og oplysninger, der vedrørte andre varemærker end EF-waremærket 91.991, og som er grundlaget for konklusionen i den anfægtede dom fra Retten i Første Instans.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-waremærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 28. november 2006 — Consorzio Elisoccorso San Raffaele mod Elilombarda Srl

(Sag C-492/06)

(2007/C 20/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Consorzio Elisoccorso San Raffaele

Sagsøgt: Elilombarda Srl

Præjudicielle spørgsmål

»Skal artikel 1 i Rådets direktiv 89/665/EØF (¹) af 21. december 1989 — om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF (²)

af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler — fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at en klage ifølge national ret kan indgives individuelt af et af medlemmerne af et midlertidigt konsortium, som ikke er en juridisk person, og som i denne egenskab har deltaget i en procedure om tildeling af en offentlig kontrakt uden at få tilslag?»

(¹) EUT L 395, s. 33.

(²) EUT L 209, s. 1.

Appel iværksat den 30. november 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 6. september 2006 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-304/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik og Wam SpA

(Sag C-494/06 P)

(2007/C 20/20)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Di Bucci og E. Righini, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Den Italienske Republik og Wam SpA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 6. september 2006 i de forenede sager T-304/04 og T-316/04, Den Italienske Republik og Wam mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves, og følgerig

— træffes endelig afgørelse i tvisten, hvorved Kommissionen frindes, eller

— sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.

— Den Italienske Republik og WAM SpA tilpligtes at betale omkostningerne ved begge retsinstanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen gør et enkelt anbringende gældende til støtte for appellen. Retten har tilsidesat artikel 87, stk. 1, EF, jf. artikel 253 EF, ved at give indbyrdes modstridende begrundelser, idet den har godtaget begrundelsen for den anfægtede beslutning, der indeholder en utilstrækkelig beskrivelse af støttens indvirkning på samhandelen og konkurrencen.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Halina Nerkowska

Sagsøgt: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Koszalinie

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Koszalinie (Republikken Polen) den 8. august 2006 — Halina Nerkowska mod Zakład Ubezpieczeń Społecznych

(Sag C-499/06)

(2007/C 20/21)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Koszalinie

Præjudicielle spørgsmål

Er artikel 18 EF, som sikrer en EU-borger ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, til hinder for en national retsregel som fastsat i artikel 5 i lov af 29. maj 1974 om forsørgelse af krigs- og militærinvalidere samt deres familier (Dziennik ustaw [lovtidende] af 2.9.1987 med senere ændringer) i det tilfælde, hvor udbetalingen af pensionsydelsen som følge af uarbejdsdygtighed på grund af ophold på steder til isolation er gjort betinget af, at den berettigede har ophold på polsk område?

RETTE I FØRSTE INSTANS

Sag anlagt den 27. november 2006 — 2K-Teint m.fl. mod EIB og Kommissionen

(Sag T-336/06)

(2007/C 20/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: 2K-Teint SARL, Mohamed Kermoudi, Khalid Kermoudi, Laila Kermoudi, Mounia Kermoudi, Salma Kermoudi og Rabia Kermoudi (Casablanca, Marokko) (ved avocat P. Thomas)

Sagsøgte: Den Europæiske Investeringsbank (Luxembourg, Størthertugdømmet Luxembourg) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Bruxelles, Belgien)

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling og der gives sagsøgerne medhold i deres påstande.
- EIB tilpligtes at udlevere samtlige sagsakter vedrørende den ansvarlige lånekapital i selskabet 2K-Teint, herunder alle dokumenter, der desangående er udvekslet med BNDE, idet der ellers for hver dag, påbuddet ikke efterkommes, pålægges en tvangsbøde på 10 000 EUR.
- Det fastslås, at EIB uforsætligt har pådraget sig et erstatningsansvar over for sagsøgerne som følge af EIB's fejl, undladelser, forsømmelighed og passivitet i forhold til sagsøgerne.
- Det fastslås, at sagsøgerne har lidt et tab, der er fastsat til [det i stævningen anførte].
- Der anordnes en sagkyndig undersøgelse af størrelsen af de nævnte tab og om hvorvidt de er underbyggede.
- EIB og/eller Det Europæiske Fællesskab tilpligtes af de ovennævnte grunde til direkte, personligt og solidarisk at betale et beløb til sagsøgerne, der omregnet til EUR [på grundlag af det i det følgende anførte] med tillæg af de lovmæssige renter fra udtagelsen af sagsøgernes første stævning, dvs. stævningen af 17. juni 2003 ved Tribunal d'arrondissement de Luxembourg, og til betaling sker.
- Det fastslås, at den afsagte dom kan fuldbyrdes uanset enhver appeladgang og uden sikkerhedsstillelse.
- EIB og/eller Det Europæiske Fællesskab tilpligtes endvidere direkte, personligt og solidarisk at betale et foreløbigt beløb,

der ikke er indeholdt i sagens omkostninger, på 12 500 EUR, som sagsøgerne har været nødsaget til at afholde til deres forsvar og repræsentation under retsmødet og som det vil være urimeligt, at de skal bære.

- EIB og/eller Det Europæiske Fællesskab tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.
- Alle sagsøgernes rettigheder og krav forbeholdes.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved en finansieringsaftale, der undertegnedes i Luxembourg den 28. april 1994, tildelte EIB, der på grundlag af et af Kommissionen meddelt mandat handlede i Det Europæiske Fællesskabs navn og for dets regning, som bistand i form af risikovillig kapital Kongeriget Marokko et betinget lån, bestemt til finansiering af indtægtsgivende projekter, hovedsageligt inden for industrisektoren, navnlig sammen med virksomheder (fysiske og juridiske personer) i Den Europæiske Union (projekt Globale Lån Finansiell Sektor II). I henhold til aftalen skulle provenuet af EIB's lån til Marokko videregives med henblik på at finansiere projekter i henhold til aftaler i form af lån ydet af marokkanske banker, der efterfølgende skulle handle som finansielle mellemmand. De nævnte lån, bestemt til videregivelse, havde ved de finansielle mellemmands medvirken til formål at sikre finansieringen af lån til, eller deltagelse i selskabskapitalen i, marokkanske aktører, der var de endelige modtagere. Tildelingen af hvert lån til aktørerne skulle være genstand for en aftale mellem banken og den aktør, der var berørt af den omhandlede investering. Mellemmanden var forpligtet til at forelægge enhver ansøgning om finansiering af en investering eller om et lån for EIB til godkendelse i samråd med den marokkanske stat. EIB var forpligtet til at meddele sin godkendelse til den marokkanske stat, idet den samtidig skulle rette en kopi af meddelelsen til den finansielle mellemmand.

Den 12. oktober 1994 blev der indgået en videregivelsesaftale mellem Kongeriget Marokko og Banque Nationale pour le Développement Economique (BNDE), der således blev mellemmand i henhold til den mellem EIB og Kongeriget Marokko indgåede aftale. Den 29. november 1995 blev der indgået en aftale i forbindelse med EIB Linie II mellem BNDE og sagsøgerne, forbeholdt EIB's accept og BNDE's modtagelse af midlerne. Kontrakten vedrørte den delvise finansiering af en investering i selskabet 2K-Teint. Ved skrivelse af 14. oktober 1994 meddelte EIB sin accept af, at projektet 2K-Teint skulle have denne finansiering.

Med dette søgsmål om Fællesskabets ansvar uden for kontrakt kræver sagsøgerne erstatning for det tab, som de hævder at have lidt som følge af den urigtige adfærd, som EIB hævdes at have udvist i forbindelse med udøvelsen af bankens forpligtelser som fuldmægtig for Fællesskabet i forbindelse med forvaltningen af det omhandlede lån. Sagsøgerne gør bl.a. gældende, at godkendelsen af lånet var ekstremt langsommelig, og at det først blev frigivet i juli 1997, hvilket førte til, at de indgik aftale med BNDE om et kortfristet lån. Sagsøgernes manglende overholdelse af deres økonomiske forpligtelser medførte, at BNDE indledte en inkassoprocédure ved de nationale retter. Ved dom afsagt af en national marokkansk domstol tilpligtedes selskabet 2K-Teint at sælge selskabets forretning.

Sagsøgerne gør for det første gældende, at BNDE foretog en række uregelmæssigheder ved forvaltningen af fællesskabsmidler, hvilket de underrettede EIB om, idet de anmodede EIB om at reagere herpå. Sagsøgerne gør gældende, at EIB ikke foretog sig noget som følge af de oplysninger, som de havde tilsendt banken. De gør gældende, at EIB var forpligtet til at reagere, for så vidt som BNDE om ikke handlede på EIB's anvisninger, så i hvert fald fremstod som bankens befuldmægtigede, idet EIB var forbeholdt en væsentlig rolle ved vedtagelsen af beslutningerne om de omhandlede lån.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at EIB burde påtage sig ansvaret for ikke blot de af BNDE begåede fejl, der er opstået af denne retlige forbindelse, men ligeledes for EIB's egne mangler og undladelser. Sagsøgerne bebrejder EIB for ikke at have foretaget opfølgning med og kontrolleret anvendelsen af midlerne, fra de blev modtaget af de marokkanske organer, hvilket medførte, at BNDE's hævdede svingagtige adfærd blev fremmet eller endog understøttet. Sagsøgerne gør gældende, at EIB har gjort sig skyld i undladelser, forsømmelighed og passivitet af alvorlig karakter i forhold til bankens forpligtelse til at udvise omtanke, grundighed og forsigtighed ved forvaltningen af fællesskabsmidler.

Sagsøgerne gør gældende, at de tab, som de hævder at have lidt, har direkte forbindelse til EIB's passivitet og undladelser. Sagsøgerne begærer således, at der træffes afgørelse om, at banken tilpligtes at erstatte disse tab.

Sag anlagt den 1. december 2006 — Shell Petroleum m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-343/06)

(2007/C 20/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Shell Petroleum NV (Haag, Nederlandene), The Shell Transport and Trading Company Ltd (London, Det Forenede Kongerige), Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (Capelle aan den IJssel, Nederlandene) (ved advokaten O.W. Brouwer, W. Knibbeler og S. Verschuur)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning af 13. september 2006 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/F/38.456 — Asphalt — NL, herefter »beslutningen«), annulleres, for så vidt den er rettet til Shell Petroleum NV og The Shell Transport and Trading Company Ltd; subsidiært
- beslutningen annulleres delvis, for så vidt den går ud på, at Shell Petroleum NV og The Shell Transport and Trading Company Ltd har tilsidesat artikel 81 EF mellem den 1. april 1994 og den 19. februar 1996, og den bøde, der er pålagt dem, nedsættes, og
- under alle omstændigheder nedsættes den bøde, der er pålagt Shell Petroleum NV og The Shell Transport and Trading Company Ltd i henhold til beslutningen
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder Shell Petroleum NV og The Shell Transport and Trading Company Ltd's omkostninger i forbindelse med hel eller delvis betaling af bøden eller bankgarantistillelse
- der træffes enhver anden afgørelse, som Domstolen skønner passende.

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV har nedlagt følgende påstande:

- beslutningen annulleres, for så vidt den går ud på, at Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV har tilsidesat artikel 81 EF mellem den 1. april 1994 og den 19. februar 1996, og den bøde, der er pålagt dem, nedsættes, og
- under alle omstændigheder nedsættes den bøde, der er pålagt Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV i henhold til beslutningen
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder Shell Verkoopmaatschappij BV's omkostninger i forbindelse med hel eller delvis betaling af bøden eller bankgarantistillelse
- der træffes enhver anden afgørelse, som Domstolen skønner passende.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anført, at de følgende elementer i beslutningen er baseret på retsvildfarelse og faktisk vildfarelse:

- (a) erklæringen om, at Shell Verkoopmaatschappij BV var anstifter og leder af kartellet
- (b) at The Shell Transport and Trading Company Ltd og Shell Petroleum NV anses for ansvarlige for overtrædelsen
- (c) forhøjelsen af bøden for gentagen overtrædelse
- (d) beregningen af grundbeløbet for Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV
- (e) overtrædelsens varighed.

Sag anlagt den 4. december 2006 — Total mod Kommissionen

(Sag T-344/06)

(2007/C 20/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Total SA (Courbevoie, Frankrig) (ved avocats A. Gosset Grainville, L. Godfroid og A. Lamothe)

Sagsøgt: Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 13. september 2006 i sag COMP/F/38.456 annulleres i henhold til artikel 230 EF, for så vidt som den vedrører TOTAL SA i artikel 1(m), 2 (m), 3 og 4
- Subsidiært annulleres artikel 1(m) og 2 (m), og den bøde, som TOTAL SA er blevet pålagt at betale ved den nævnte beslutning, nedsættes tilsvarende
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig udg. af 13. september 2006 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (meddelt under COMP/F-1/38.456 — Asfalt — Nederlandene), om et kompleks af aftaler og samordnet praksis, der har til formål at fastsætte bruttopriser, en fælles minimumsrabat for de vejbygningsvirksomheder, der er medlemmer af kartellet, og en mindre maksimumsrabat, der anvendes på andre vejbygningsvirksomheder, for salg og køb af vejasfalt i Nederlandene. Subsidiært har sagsøgeren nedlagt

påstand om ophævelse eller i hvert fald væsentlig nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved den anfægtede beslutning.

Principalt gøres fem anbringender gældende til støtte for søgsmålet.

Sagsøgeren gør for det første gældende, at Kommissionen har tilsidesat reglerne om moderselskabers ansvar for deres datterselskabers praksis. Sagsøgeren har anført, at det er med urette, at Kommissionen har tilregnet sagsøgeren den omtvistede overtrædelse, der er begået af sagsøgerens datterselskab TOTAL Nederland NV, og følgelig har holdt sagsøgeren solidarisk ansvarlig for disse overtrædelser. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen har begået en retsvildfarelse ved at antage, at den omstændighed, at sagsøgeren besidder 100 % af kapitalen i sit datterselskab, var tilstrækkelig til stadig at udøve bestemmende indflydelse på dette. Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at Kommissionen har begået en retsvildfarelse ved ikke seriøst at have undersøgt samtlige omstændigheder, der kunne gøre det muligt at fastslå, hvilke enheder der eventuelt var ansvarlige for den praksis, der blev udøvet i Total-koncernen.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat bevisreglerne, idet den har undladt at godtgøre, at sagsøgeren har udøvet bestemmende indflydelse på sit datterselskabs, TOTAL Nederland SA's, forretningspolitik på det pågældende marked, og idet den ikke har taget de omstændigheder i betragtning, som TOTAL SA havde forelagt den for at give den mulighed for at vurdere den af overtrædelsen berørte virksomheds betydning inden for Total-koncernen.

Sagsøgeren mener desuden, at Kommissionen har tilsidesat forbuddet mod vilkårlighed ved at anføre i den anfægtede beslutning, at den havde et skøn ved afgørelsen af, hvilke enheder i en virksomhed den anså for ansvarlige for en overtrædelse.

Sagsøgeren har endelig anført, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik ved at undlade at rette begæringer om oplysninger til TOTAL SA i undersøgelsesfasen.

Subsidiært har sagsøgeren påberåbt sig to anbringender til støtte for påstanden om annullation, eller i hvert fald nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved den anfægtede beslutning. Efter sagsøgerens opfattelse har Kommissionen tilsidesat reglerne om fastsættelse af bøder. Sagsøgeren har gjort gældende, at såfremt de faktiske forhold skulle tilregnes TOTAL SA, er den dato, som Kommissionen har taget som udgangspunkt for sagsøgerens deltagelse i overtrædelsen, ikke korrekt, og at Kommissionen ikke retligt tilstrækkeligt har begrundet sin beslutning på dette punkt. Sagsøgeren har desuden anført, at Kommissionen ikke har overholdt proportionalitetsprincippet, da den har anvendt en afskrækkelsesmultiplikator på 1,5, som er baseret på Total-koncernens omsætning på verdensplan for referenceperioden, skønt intet klagepunkt er gjort gældende mod sagsøgeren for nogen del af denne periode.

Sag anlagt den 4. december 2006 — Complejo Agrícola mod Kommissionen

(Sag T-345/06)

(2007/C 20/25)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Complejo Agrícola SA (Madrid, Spanien) (ved Sr. D.A. Menéndez Menéndez og Sra. D^a. G. Yanguas Montero)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til behandling.
- De begærede dokumentbeviser anerkendes og undersøges.
- Artikel 1 i, sammenholdt med bilag 1 til, Kommissionens beslutning af 19. juli 2006 annulleres delvist, for så vidt som den vedrører vedtagelsen af Acebuchales som en lokalitet af fællesskabsbetydning, og Complejo Agrícolas ejendomsret genindføres fuldt ud, for så vidt angår den del af grunden, som ikke opfylder de miljømæssige værdier, som kræves for en lokalitet af fællesskabsbetydning.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale Complejo Agrícolas omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne sag vedrører en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 19. juli 2006 om vedtagelse i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område ⁽¹⁾, idet det anføres, at ES6120015 »Acebuchales de la Campiña sur de Cádiz« er en lokalitet af fællesskabsbetydning, ud fra den betragtning, at sagsøgeren er ejer af en grund, der er omfattet af denne lokalitet af fællesskabsbetydning.

Til støtte for sine påstande, gør sagsøgeren gældende, at:

- Kommissionen har overskredet sine beføjelser ved at udpege »Acebuchales de la Campiña sur de Cádiz« som en lokalitet af fællesskabsbetydning, hvilket har indvirkning på sagsøgerens grund som følge af ukorrekt anvendelse af kriterierne i bilag I, II og III til direktiv 92/43/EØF. Endvidere har Kommissionens ukorrekte anvendelse af kriterierne i bilag III til direktiv 92/43/EØF ført til udpegning som en lokalitet af fællesskabsbetydning af en stor del af det område, som tilhører sagsøgeren, og som er uden miljømæssig værdi, og proportionalitetsprincippet og legalitetsprincippet er derved tilsidesat.
- Udpegningen har ført til en uretmæssig og uforholdsmæssig begrænsning af de tilhørende muligheder for at anvende og nyde godt af sagsøgerens ejendomsret i forbindelse med områder af grunden, der er berørt af lokaliteten af fælles-

skabsbetydning »Acebuchales de la Campiña sur de Cádiz«, som ikke har nogen miljømæssig værdi.

- Sagsøgeren havde ikke mulighed for at deltage i proceduren for vedtagelsen af »Acebuchales de la Campiña sur de Cádiz« som en lokalitet af fællesskabsbetydning, hvilket udgør en tilsidesættelse af princippet om retten til at blive hørt og retssikkerhedsprincippet.

⁽¹⁾ EUT L 259 af 21.9.2006, s. 1.

Sag anlagt den 6. december 2006 — IMS mod Kommissionen

(Sag T-346/06)

(2007/C 20/26)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: IMS Industria Masetto Schio Srl (Schio, Italien) (ved avvocati F. Colonna og T.E. Romolotti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens udtalelse K(2006) 3914 af 6. december 2006 annulleres, og det fastslås, at sagsøgeren har krav på erstatning for den skade, der er opstået som følge af udtalelsen.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 87 ff.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag vedrører Kommissionens udtalelse K(2006) 3914 af 6. december 2006 vedrørende et af de franske myndigheder udstedt forbud mod bestemte mekaniske presser af mærket IMS.

Det anføres i den forbindelse, at Kommissionen — efter at Den Franske Republik havde vedtaget foranstaltninger vedrørende mekaniske presser, som sagsøgeren har fremstillet — i henhold til artikel 7, stk. 2, i direktiv 98/37/EF havde foretaget en retlig efterprøvelse af disse foranstaltninger, og efter udløbet af proceduren havde udtalt, at de foranstaltninger, som de franske myndigheder havde vedtaget, var berettigede.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført:

- Kommissionen har ikke taget hensyn til den dom, der blev afsagt af det franske Conseil d'État den 6. november 2002. Det franske Conseil d'État har ved dom nr. 238453 af 6. november 2002 fastslået, at der er begået procedurefejl ved udstedelsen af den franske interministerielle beslutning af 27. juni 2001, og har ophævet beslutningen. Kommissionen har derfor taget stilling til en retsakt, der er ugyldig i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der har udstedt den. Udtalelsen er derfor ligeledes ulovlig, da den tjener til at bekræfte en retsakt, som af de kompetente myndigheder allerede er blevet anset for at være ugyldig og som ikke længere har nogen retsvirkninger i retsordenen.
- Kommissionen har foretaget en fejlagtig retlig efterprøvelse. Den af Kommissionen foretagne efterprøvelse er mangelfuld, da egenskaber ved de af IMS fremstillede maskiner er blevet vurderet forkert med hensyn til deres tekniske overensstemmelse med de gældende forskrifter.
- Med hensyn til skadeserstatningen har IMS anført, at selskabet af de grunde, der er redegjort for ovenfor, har lidt og fortsat lider en af Kommissionen forårsaget uretmæssig skade, som Kommissionen under hensyn til synspunkter om hæftelse uden for kontraktforhold skal erstatte. Kommissionen har nemlig ikke på passende måde taget hensyn til, at den franske beslutning blev erklæret ugyldig, og har anlagt en fejlagtig vurdering af IMS' produkter.

Sag anlagt den 4. december 2006 — Nynäs Petroleum og Nynas Belgium mod Kommissionen

(Sag T-347/06)

(2007/C 20/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: AB Nynäs Petroleum (Stockholm, Sverige) og Nynas Belgium AB (Zaventem, Belgien) (ved barrister A. Howard, og solicitor M. Dean)

Sagsøgt: Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Beslutningens artikel 1 annulleres, for så vidt AB Nynäs deri anses for solidarisk ansvarlig

- Beslutningens artikel 2 annulleres, for så vidt som den pålægger Nynäs en bøde på 13,5 mio. EUR, subsidiært nedsættes bøden i passende omfang, og
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig udg. af 13. september 2006 i sag COMP/F/38.456 — Asfalt — NL, hvorved Kommissionen fandt, at sagsøgerne, sammen med andre virksomheder, havde overtrådt artikel 81 EF ved regelmæssigt og kollektivt at fastsætte bruttopriser for vejafalt i Nederlandene og en fælles minimumsrabat for de vejbygningsvirksomheder, der er medlemmer af kartellet, og en mindre maksimumsrabat, der anvendes på andre vejbygningsvirksomheder.

Til støtte for deres påstande har sagsøgerne for det første anført, at Kommissionen har begået retlige og faktiske vildfarelser ved at anse Nynäs for solidarisk ansvarlig for den overtrædelse, der blev begået af Nynas Belgium, da Nynas Belgium handlede som retligt selvstændig enhed, der fastlagde sin forretningspolitik uafhængigt af Nynäs Petroleum. Ifølge sagsøgerne har Kommissionen ikke godtgjort, at Nynäs Petroleum havde mulighed for at styre Nynas Belgiums transaktioner i en sådan grad, at sidstnævnte ikke reelt uafhængigt kunne bestemme sin handlemåde på markedet.

For det andet har sagsøgerne anført, at Kommissionen har set bort fra bestemmelserne i samarbejdsmeddelelsen ⁽¹⁾, hvilket er i strid med principperne om beskyttelse af den berettigede forventning og om ligebehandling, da den afviste, at de oplysninger, som sagsøgerne frivilligt fremlagde i henhold til punkt B i samarbejdsmeddelelsen, havde værdi, og afslog at give sagsøgerne en bødenedsættelse for samarbejde. Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen blandt andet gjorde sig skyldig i retsvildfarelse og fejlskøn:

- Kommissionen har fejlagtigt konkluderet, at de af sagsøgerne fremlagte oplysninger ikke efter deres art styrkede Kommissionens muligheder for at bevise overtrædelsen, da andre deltagere i overtrædelsen allerede havde erkendt overtrædelsen, og andre svar på begæringen om oplysninger allerede havde bekræftet, at der forelå et mødesystem
- Kommissionen har fejlagtigt konkluderet, at de af sagsøgerne fremlagte oplysninger ikke repræsenterede en betydelig merværdi.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3)

Sag anlagt den 4. december 2006 — Total Nederland mod Kommissionen**(Sag T-348/06)**

(2007/C 20/28)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Total Nederland NV (Voorburg, Nederlandene) (ved advocaat A. Vandecasteele)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- artikel 1 i Kommissionens beslutning af 13. september 2006 (sag COMP/38.456 — Asfalt — Nederlandene) annulleres, for så vidt den går ud på, at sagsøgeren har begået en enkelt fortsat overtrædelse fra 1994 til 2002 frem for fra 1996 til 2002
- beslutningens artikel 2 annulleres, for så vidt:
 - (i) der ikke deri tages hensyn til overtrædelsens mindre varighed som angivet ovenfor
 - (ii) overtrædelsens grovhed ikke vurderes korrekt
 - (iii) det ikke anerkendes, at der foreligger formildende omstændigheder
 - (iv) bøden forhøjes af hensyn til afskrækkelse i betragtning af omsætningen i Total SA, som med urette anses for at have deltaget i sagsøgerens overtrædelse
- under udøvelse af Domstolens fulde prøvelsesret i henhold til artikel 31 i Rådets forordning nr. 1/2003 nedsættes bøden, således at den behørigt afspejler arten af sagsøgerens deltagelse i den pågældende praksis
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig udg. af 13. september 2006 i sag COMP/F/38.456 — Asfalt — NL, hvorved Kommissionen fandt, at sagsøgeren, sammen med andre virksomheder, havde overtrådt artikel 81 EF ved regelmæssigt og kollektivt at fastsætte bruttopriser for vejafalt i Nederlandene og en fælles minimumsrabat for de vejbygningsvirksomheder, der er medlemmer af kartellet, og en mindre maksimumsrabat, der anvendes på andre vejbygningsvirksomheder.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført, at Kommissionen begik et åbenbart fejlskøn ved ikke at tage bevismateriale i

betragtning, der godtgjorde, at aftalen fra 1994 kun var indgået for et år og blev hævet før sit udløb, og ved at fejlfortolke bevismateriale og hævde, at der var bevis for fortsat overholdelse i 1995 af nogle af bestemmelserne i 1994-aftalen.

Desuden har sagsøgeren anført, at Kommissionen ikke har godtgjort, at sagsøgeren faktisk efterlevede aftalen, skønt den henviste til en sådan efterlevelse, da den vurderede overtrædelsens grovhed.

Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ikke har taget hensyn til bevismateriale, der godtgør, at sagsøgeren brød aftalen.

Endelig har sagsøgeren anført, at Kommissionen gjorde sig skyldig i en retsvildfarelse ved at beregne afskrækkelsemultiplikatoren for sagsøgerens bøde på grundlag af omsætningen i moderselskabet Total SA. Kommissionen har derved, uden berettigelse, lagt en formodning for moderselskabets deltagelse til grund og er gået ud fra, at moderselskabet *per se* hæfter objektivt.

Sag anlagt den 4. december 2006 — Tyskland mod Kommissionen**(Sag T-349/06)**

(2007/C 20/29)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og C. Schulze-Bahr, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt C. von Donat)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2006) 4194 endelig udg. af 25. september 2006 om nedsættelse af den ved Kommissionens beslutning K(95) 1736 af 27. juli 1995 tildelte økonomiske støtte fra EFRU til det operationelle program for Nordrhein-Westfalen inden for rammerne af RESIDER (EFRU nr. 49.02.10.036/ARINCO nr. 94.DE.16.051) annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved den anfægtede beslutning nedsat støtten fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til RESIDER-programmet for Nordrhein-Westfalen.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 24 i forordning nr. 4253/88 ⁽¹⁾, eftersom betingelserne for nedsættelse af støtten ikke er opfyldt. Sagsøgeren gør i denne henseende navnlig gældende, at afvigelserne fra den vejledende finansieringsplan ikke udgør nogen væsentlig ændring af programmet.

Såfremt det lægges til grund, at der skulle foreligge en væsentlig ændring af programmet, gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen tidligere har meddelt sit samtykke gennem dens »Retningslinjer for den finansielle afslutning af de operationelle foranstaltninger (1994-1999) inden for rammerne af strukturfondene« (SEK (1999) 1316).

Såfremt det lægges til grund, at betingelserne for en nedsættelse er opfyldt, gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ikke har udnyttet sin skønsmæssige beføjelse i forhold til det specifikke program. Sagsøgeren er af den opfattelse, at Kommissionen burde have foretaget en afvejning af, hvorvidt en nedsættelse af EFRU-støtten var forholdsmæssig.

Endelig udgør den anfægtede beslutning en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, eftersom sagsøgeren som følge heraf blev nødsaget til at anlægge et nyt søgsmål til prøvelse af beslutningen, der allerede var genstand for et søgsmål.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374 af 31.12.1988, s. 1).

Sag anlagt den 5. december 2006 — Dura Vermeer Groep mod Kommissionen

(Sag T-351/06)

(2007/C 20/30)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Dura Vermeer Groep NV (ved advocaat M. Slotboom)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutningens artikel 1, litra d), og artikel 2, litra d), annulleres, for så vidt som den vedrører Dura Vermeer Group.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asphalt — NL), hvorved sagsøgeren blev pålagt en bøde for overtrædelse af artikel 81 EF.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren for det første gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 81, stk. 1, EF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen foretaget en urigtig analyse af Domstolens og Rettens retspraksis vedrørende moderselskabers ansvar for en overtrædelse, der hævdes begået af et datterselskab. Kommissionen har anvendt et alt for strengt kriterium på sagsøgeren. Endvidere har Kommissionen foretaget en urigtig gengivelse af de relevante forbindelser inden for Dura Vermeer-koncernen. Kommissionen har således ikke godtgjort, at sagsøgeren havde en bestemmende indflydelse på den adfærd, som Vermeer Infrastructuur BV udviste.

For det andet gør sagsøger gældende, at de væsentlige formforskrifter i artikel 253 EF og begrundelsespligten er blevet tilsidesat.

Sag anlagt den 5. december 2006 — Dura Vermeer Infra mod Kommissionen

(Sag T-352/06)

(2007/C 20/31)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Dura Vermeer Infra BV (ved advocaat M. Slotboom)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutningens artikel 1, litra d), og artikel 2, litra d), annulleres, for så vidt som den vedrører Dura Vermeer Infra.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL), hvorved sagsøgte blev pålagt en bøde for overtrædelse af artikel 81 EF.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren de samme anbringender og argumenter gældende som sagsøgeren i sag T-351/06, Dura Vermeer Groep NV mod Kommissionen.

Sag anlagt den 5. december 2006 — Vermeer Infrastructuur mod Kommissionen

(Sag T-353/06)

(2007/C 20/32)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Vermeer Infrastructuur BV (ved advocaat M. Slotboom)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Principalt annulleres Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig udg. af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL).
- Subsidiært annulleres beslutningens artikel 1, artikel 2, litra d), og artikel 3, for så vidt som (i) det fastslås, at Vermeer har deltaget i fastsættelsen af bruttoprisen for salg og køb af vejasfalt i Nederlandene, og (ii) der pålægges en bøde og fastsættes et påbud.
- Mere subsidiært annulleres denne beslutnings artikel 2, litra d), for så vidt som den pålægger Vermeer en bøde.
- Mest subsidiært nedsættes den i denne beslutnings artikel 2, litra d), pålagte bøde.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL), hvorved sagsøgte blev pålagt en bøde for overtrædelse af artikel 81 EF.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 81 EF, eftersom Kommissionen ikke har godtgjort, at sagsøgeren har deltaget i fastsættelsen af bruttopriserne på asfalt eller at sagsøgeren overhovedet havde nogen interesse heri. Følgelig lagde Kommissionen med urette til grund, at asfaltleverandørerne og vejbygningsvirksomhederne har deltaget i en og samme overtrædelse af artikel 81 EF.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen ikke har godtgjort, at sagsøgeren har deltaget i et samarbejde mellem en gruppe asfaltleverandører og en gruppe store vejbygningsvirksomheder om regelmæssigt at fastsætte en lavere rabat på bruttoprisen for andre vejbygningsvirksomheder.

Kommissionen har endvidere tilsidesat artikel 81 EF og retningslinjerne for beregning af bøder, idet den ikke har godtgjort, at (i) sagsøgeren har deltaget i en meget alvorlig overtrædelse af artikel 81 EF og (ii) sagsøgerens deltagelse i den hævdede overtrædelse varede fra 1. april 1994 til 15. april 2002. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen således taget en alt for lang periode i betragtning ved beregningen af den bøde, der er blevet pålagt sagsøgeren.

Sagsøgeren gør endelig gældende, at artikel 253 EF og væsentlige formforskrifter er blevet tilsidesat.

Sag anlagt den 4. december 2006 — BAM NBM Wegenbouw og HBG Civiel mod Kommissionen

(Sag T-354/06)

(2007/C 20/33)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: BAM NBM Wegenbouw og HBG Civiel BV (ved advocaaten M.B.W. Biesheuvel og J.K. de Pree)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig udg. af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL) annulleres i det mindste, for så vidt som den fastslår, at BAM NBM og HBG Civiel har tilsidesat artikel 81 EF, for så vidt som BAM NBM og HBG Civiel pålægges bøder i denne anledning, for så vidt som BAM NBM og HBG Civiel påbydes at bringe overtrædelsen til ophør og i fremtiden afholde sig fra enhver handling eller adfærd, som har samme eller lignende formål eller virkning, og for så vidt som denne beslutning er rettet til NBM og HBG Civiel.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne anfægter Kommissionens beslutning af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL), hvorved sagsøgerne blev pålagt bøder for overtrædelse af artikel 81 EF.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgerne for det første gældende, at beslutningen er i strid med artikel 81 EF, artikel 7 og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 samt med begrundelsespligten i artikel 253 EF. Ifølge sagsøgerne har Kommissionen foretaget en urigtig fastlæggelse og analyse af de faktiske omstændigheder, og der foreligger ikke tilstrækkeligt bevis for, at det kan fastslås, at sagsøgerne har overtrådt artikel 81 EF.

Subsidiært anfører sagsøgerne, at beslutningens artikel 2 er i strid med artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003 og retningslinjerne for beregning af bøder ⁽¹⁾. Ifølge sagsøgerne er overtrædelsens grovhed blevet urigtigt bedømt. Overtrædelsen er således med urette blevet kvalificeret som meget alvorlig, og bøderne er blevet fastsat til et uforholdsmæssigt beløb.

Endelig er beslutningen blevet vedtaget i strid med væsentlige formforskrifter, bl.a. eftersom Kommissionen ikke har ladet sagsøgerne få indsigt i alle de svar, som olieselskaberne og de øvrige vejbygningsvirksomheder har afgivet, selv om sagsøgerne havde fremsat begæring herom.

⁽¹⁾ Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten (EFT 1998 C 9, s. 3).

Sag anlagt den 5. december 2006 — Koninklijke BAM Groep mod Kommissionen

(Sag T-355/06)

(2007/C 20/34)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Koninklijke BAM Groep NV (ved advokaten M.B.W. Biesheuvel og J.K. de Pree)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig udg. af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL) annulleres i det mindste, for så vidt som den fastslår, at BAM har tilsidesat artikel 81 EF, for så vidt som BAM pålægges en bøde i denne anledning, for så vidt som BAM påbydes at bringe overtrædelsen til ophør og i fremtiden afholde sig fra enhver handling eller adfærd, som er omfattet af artikel 1, samt enhver handling eller adfærd, som har samme eller lignende formål eller virkning, og for så vidt som denne beslutning er adresseret til BAM.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL), hvorved sagsøgeren blev pålagt en bøde for overtrædelse af artikel 81 EF.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 81 EF, artikel 7 og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003, idet den har lagt til grund, at sagsøgeren har overtrådt artikel 81 EF. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen med urette holdt sagsøgeren — i selskabets egenskab af moderselskab — ansvarlig for en overtrædelse, som hævdes begået af et datterselskab.

Subsidiært gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har anvendt en urigtig fremgangsmåde ved fastsættelsen af den bøde, som er blevet pålagt sagsøgeren. Kommissionen har pålagt sagsøgeren en bøde på grundlag af en periode på 2 år og fem måneder, hvor sagsøgeren hævdes at have været indehaver af 100 % af kapitalandelene i BAM NBM, selv om denne periode egentlig kun varede 1 år og fem måneder.

Sag anlagt den 5. december 2006 — Koninklijke Wegenbouw Stevin mod Kommissionen

(Sag T-357/06)

(2007/C 20/36)

Processprog: nederlandsk

Sag anlagt den 5. december 2006 — Koninklijke Volker Wessels Stevin mod Kommissionen

(Sag T-356/06)

(2007/C 20/35)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (ved advokaten E.H. Pijnacker Hordijk og Y. de Vries)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Parter

Sagsøger: Koninklijke Volker Wessels Stevin NV (ved advokaten E.H. Pijnacker Hordijk og Y. de Vries)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, 2 og 3 i beslutningen af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL) annulleres i det mindste, for så vidt som den er rettet til Koninklijke Volker Wessels Stevin NV.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at bære egne omkostninger og betale Koninklijke Volker Wessels Stevins omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL), hvorved sagsøgeren blev pålagt en bøde for overtrædelse af artikel 81 EF.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 81 EF, artikel 7 og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen anvendt urigtige kriterier ved bedømmelsen af, hvilket ansvar, der kan henføres til et moderselskab, og således med urette fastslået, at sagsøgeren er solidarisk ansvarlig for de handlinger, det hævdes, at Koninklijk Wegenbouw Stevin B.V. har begået.

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 13. september 2006, der blev meddelt til Koninklijke Wegenbouw Stevin den 25. november 2006, om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL — K(2006) 4090 endelig udg.) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært annulleres beslutningens artikel 2, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, eller i det mindste nedsættes den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt, væsentligt.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL), hvorved sagsøgeren blev pålagt en bøde for overtrædelse af artikel 81 EF.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren for det første gældende, at de faktiske omstændigheder er blevet undergivet en urigtig bedømmelse, hvilket har ført til en urigtig bedømmelse af vejbygningsvirksomhedernes handlinger i lyset af artikel 81 EF. Ifølge sagsøgeren var der for så vidt angår asfaltleverandørerne tale om en traditionel, meget alvorlig overtrædelse af Fællesskabets konkurrenceregler. De vigtigste fem købere af vejasfalt har forsøgt at skabe en modvægt til dette kartel med det primære formål at skaffe sig de bedst mulige kollektive rabatter.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 81 EF og af artikel 23 i forordning nr. 1/2003 for så vidt angår fastsættelsen af størrelsen på den pålagte bøde. Ifølge sagsøgeren var grundbeløbet for højt og forhøjelserne på grund af manglende samarbejde og sagsøgerens påståede rolle som initiativtager og kartelleder var ubegrundede.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har afvist at lade sagsøgeren få indsigt i, hvorledes de øvrige selskaber, hvorimod disse klagepunkter er rettet, har reageret på punkterne. Ifølge sagsøgeren er denne fremgangsmåde i strid med retten til kontradiktion.

Sag anlagt den 5. december 2006 — Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans mod Kommissionen

(Sag T-358/06)

(2007/C 20/37)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV (ved advocaten M.F.A.M. Smeets og A.M. van den Oord)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den til Heijmans NV og til Heijmans Infrastructuur BV rettede beslutning annulleres helt eller delvis.
- De bøder, der er blevet pålagt Heijmans NV og Heijmans Infrastructuur BV, annulleres eller nedsættes.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL). Uanset den omstændighed, at beslutningen ikke er rettet til sagsøgeren, er det sagsøgerens opfattelse, at selskabet er direkte og individuelt berørt heraf, eftersom selskabet nævnes i beslutningen som et af de selskaber, der indgår i Heijmans-koncernen, og at selskabet må påregne, at der på grundlag af de omhandlede handlinger vil blive taget retlige skridt mod selskabet.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren for det første gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 81 EF, artikel 2, 7 og artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003, idet den med urette har lagt til grund, at det nederlandske marked for vejafalt

udgjorde den relevante økonomiske baggrund for bedømmelsen af beviserne mod Heijmans Infrastructuur BV. Kommissionen har også med urette lagt til grund, at Heijmans Infrastructuur BV deltog i et fast samarbejde mellem vejbygningsvirksomheder på området for indkøb af vejafalt og i denne egenskab deltog i samordning med asfaltleverandører i Nederlandene med henblik på at begrænse konkurrencen. Endelig har Kommissionen under henvisning til retningslinjerne for horisontale samarbejdsaftaler med urette undladt at kontrollere virkningerne af Heijmans Infrastructuur BV's deltagelse i samordningen ⁽¹⁾.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 81 EF, artikel 11 og 16 i forordning nr. 1/2003, forpligtelsen til at udvise påpasselighed, princippet om god forvaltningsskik, lighedsprincippet og retten til kontradiktion, eftersom Kommissionen betegnede de under den administrative procedure af Heijmans Infrastructuur BV og Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV fremsatte argumenter vedrørende realiteten og formaliteten som »en uskyldig fortolkning af begivenhederne« og derefter så bort herfra.

For det tredje gør sagsøgeren gældende, at begrundelsespligten er blevet tilsidesat, eftersom beslutningen i vidt omfang er uklar eller dobbelttydig.

Subsidiært gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ikke har anført noget bevis eller har anført utilstrækkeligt bevis for, at Heijmans Infrastructuur BV deltog i den påståede overtrædelse i hele den periode, hvorunder den fandt sted.

Sagsøgeren gør mere subsidiært gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig bedømmelse af overtrædelsens grovhed og alvor. Sagsøgeren anfører, at Heijmans Infrastructuur BV alene spillede en underordnet rolle på det relevante marked.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om retningslinjer for anvendelsen af EF-traktatens artikel 81 på horisontale samarbejdsaftaler (EØS-relevant tekst) (EFT 2001 C 3, s. 2).

Sag anlagt den 5. december 2006 — Heijmans Infrastructuur mod Kommissionen

(Sag T-359/06)

(2007/C 20/38)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Heijmans Infrastructuur BV (ved advokaten M.F.A.M. Smeets og A.M. van den Oord)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den til sagsøgeren rettede beslutning annulleres helt eller delvis.
- Den bøde, der er blevet pålagt sagsøgeren, annulleres eller nedsættes.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL), hvorved sagsøgte blev pålagt en bøde for overtrædelse af artikel 81 EF.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren de samme anbringender og argumenter gældende som sagsøgeren i sag T-358/06, *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV mod Kommissionen*.

Sag anlagt den 5. december 2006 — Heijmans mod Kommissionen

(Sag T-360/06)

(2007/C 20/39)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Heijmans NV (ved advokaten M.F.A.M. Smeets og A.M. van den Oord)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den til sagsøgeren rettede beslutning annulleres helt eller delvis.
- Den bøde, der er blevet pålagt sagsøgeren, annulleres eller nedsættes.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL), hvorved sagsøgte blev pålagt en bøde for overtrædelse af artikel 81 EF.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren for det første gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 81 EF, og artikel 2, 7, og artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen ikke godtgjort, at sagsøgeren er en enhedsorganisation bestående af personer samt materielle og immaterielle aktiver, der har handlet i strid med artikel 81 EF ved at regulere prissætningen på asfalt i Nederlandene. Sagsøgeren er endvidere af den opfattelse, at der ikke foreligger noget retsgrundlag for at fastslå, at sagsøgeren hæfter solidarisk, ligesom det er urimeligt at fastslå et sådant ansvar.

Endvidere gør sagsøgeren de samme anbringender og argumenter gældende som sagsøgeren i sag T-358/06, *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV mod Kommissionen*.

Sag anlagt den 5. december 2006 — Ballast Nedam mod Kommissionen

(Sag T-361/06)

(2007/C 20/40)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Ballast Nedam NV (ved advokaten A.R. Bosman og J.M. M. van de Hel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig udg. af 13. september 2006, der blev meddelt til sagsøgeren den 25. november 2006, om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL) annulleres, for så vidt som den er rettet til sagsøgeren.
- Subsidiært annulleres beslutningen delvis, for så vidt som den er rettet til sagsøgeren, for så vidt angår overtrædelsens varighed og der foretages en forholdsmæssig nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL), hvorved sagsøgeren blev pålagt en bøde for overtrædelse af artikel 81 EF.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen støttet sig på et urigtigt retligt og faktisk grundlag ved antagelsen af, at sagsøgeren har udøvet en bestemmende indflydelse på, hvorledes Ballast Nedam Infra BV og Ballast Nedam Grond en Wegen BV har optrådt på markedet.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at artikel 81 EF er blevet tilsidesat. For det andet gør sagsøgeren gældende, at der er sket tilsidesættelse af almindelige fællesskabsretlige principper og navnlig princippet om uskyldsformodning. Endelig gør sagsøgeren gældende, at artikel 27, stk. 1, i forordning nr. 1/2003 og retten til kontradiktion er blevet tilsidesat, eftersom det i først i beslutningen blev lagt til grund, at sagsøgeren var ansvarlig. Sagsøgeren har derfor ikke haft mulighed for at tilbagevise denne påstand ved fremlæggelse af bevismateriale.

Sag anlagt den 5. december 2006 — Ballast Nedam Infra mod Kommissionen

(Sag T-362/06)

(2007/C 20/41)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Ballast Nedam Infra BV (ved advocaten A.R. Bosman og J.M.M. van de Hel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig udg. af 13. september 2006, der blev meddelt til sagsøgeren den 25. november 2006, om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/38.456 — Asfalt — NL) annulleres, for så vidt som den er rettet til sagsøgeren.
- Subsidiært annulleres beslutningens artikel 2, for så vidt som den er rettet til sagsøgeren, eller i det mindste nedsættes den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt.
- Beslutningens artikel 1 annulleres delvis, for så vidt som den fastslår, at overtrædelsen forløb til oktober 2000, og der foretages en forholdsmæssig nedsættelse af den i artikel 2 pålagte bøde, for så vidt som den er rettet til sagsøgeren.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 13. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81

(sag COMP/38.456 — Asfalt — NL), hvorved sagsøgeren blev pålagt en bøde for overtrædelse af artikel 81 EF.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren for det første gældende, at artikel 81 EF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 er blevet tilsidesat. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen ikke ført bevis for, at der er tale om en enkelt fortløbende overtrædelse af artikel 81 EF. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen ikke har ført bevis for, at asfaltleverandørerne og de store vejbygningsvirksomheder i fællesskab har fastsat bruttoprisen på asfalt og at de store vejbygningsvirksomheder skulle have nogen interesse i sådanne aftaler. I øvrigt var det med urette, at Kommissionen lagde til grund, at aftalen om standardrabatter og vejbygningsvirksomhedernes ønske om at opnå bedre vilkår end mindre vejbygningsvirksomheder med en mindre indkøbsvolume udgjorde overtrædelser af artikel 81 EF.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 81 EF, artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 og Kommissionens retningslinjer for beregning af bøder (⁽¹⁾). Ifølge sagsøgeren har Kommissionen foretaget en urigtig bedømmelse af overtrædelsens grovhed.

For det tredje gør sagsøgeren gældende, at artikel 81 EF er blevet tilsidesat, idet Kommissionen på et urigtigt retligt og faktisk grundlag har antaget, at sagsøgeren har udøvet bestemmende indflydelse på den markedsadfærd, som Ballast Nedam Grond en Wegen BV har udvist.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at artikel 27, stk. 1, i forordning nr. 1/2003 og retten til kontradiktion er blevet tilsidesat, eftersom Kommissionen har undladt at give sagsøgeren mulighed for at tilbagevise en række nye elementer i beslutningen vedrørende sagsøgerens indblanding i den påståede overtrædelse i perioden fra 21. juni 1996 til og med 1. oktober 2000.

(¹) Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten (EFT 1998 C 9, s. 3).

Sag anlagt den 5. december 2006 — Honda Motor Europe mod KHIM — SEAT (MAGIC SEAT)

(Sag T-363/06)

(2007/C 20/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Honda Motor Europe Ltd (Slough, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz og solicitor N. Cordell)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Seat SA (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. september 2006 af Første Appellkammer (sag R 960/2005-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og de andre parter i sagen tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Honda Motor Europe Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: EF-ordmærket »MAGIC SEAT« for varer og tjenesteydelser i klasse 12 — køretøjssæder og mekanismer til køretøjssæder samt dele, tilbehør og ekstraudstyr til disse varer — ansøgning nr. 2 503 902

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: SEAT SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale figurmærke »SEAT« for varer og tjenesteydelser i klasse 12

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at appelkammeret har begået fejl i forbindelse med den visuelle bedømmelse, da det kun beskyttede orddelen af et sammensat ældre tegn, der indeholdt en stor og iøjnefaldende figurbestanddel.

Ifølge sagsøgeren var appelkammerets fonetiske sammenligning af varemærkerne angiveligt fejlagtig af to grunde. For det første tog det ikke i betragtning, at ordet MAGIC i MAGIC SEAT ikke ville blive udtalt som et spansk ord, og følgelig at varemærket som helhed, MAGIC SEAT, heller ikke ville blive udtalt på spansk. For det andet tog det ikke i betragtning, at MAGIC var det første ord i et varemærke, der består af to ord, MAGIC SEAT.

Dernæst anvendte appelkammeret ikke »kontrastreglen« i den foreliggende sag, og tog derfor ikke som en del af den begrebsmæssige analyse i betragtning, at det tidligere spanske varemærke, der indeholder ordet SEAT og den store figurbestanddel »S«-tegnet, straks og klart ville blive opfattet som en angivelse af den spanske bilproducent, hvorimod varemærket MAGIC SEAT ikke ville blive opfattet således.

Hertil kommer, at sagsøgeren i forbindelse med spørgsmålet om den begrebsmæssige forskellighed har gjort gældende, at appel-

kammeret ikke tog hensyn til den af sagsøgeren fremlagte sproglige dokumentation for, hvordan spanske forbrugere sandsynligvis ville opfatte ordene MAGIC SEAT.

Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at appelkammeret ikke tog hensyn til, at kategorien af varer, kendetegnene ved det relevante marked og egenskaberne ved den nationale forbruger af disse varer talte imod, at der foreligger en risiko for forveksling.

Endelig har sagsøgeren anført, at appelkammeret slet ikke tog hensyn til sagsøgerens beviser fra handelen vedrørende måden, hvorpå denne slags varer markedsføres.

Sag anlagt den 6. december 2006 — Xinhui Alida Polythene mod Rådet

(Sag T-364/06)

(2007/C 20/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Xinhui Alida Polythene Ltd (Xinhui, Folkerepublikken Kina) (ved solicitor C. Munro)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens/sagsøgernes påstande

- Annulation i henhold til artikel 230 i traktaten om Den Europæiske Union af Rådets forordning (EF) nr. 1425/2006 af 25. september 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sække og poser af plast med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og om afslutning af proceduren vedrørende importen af visse sække og poser af plast med oprindelse i Malaysia, og
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annulation af Rådets forordning (EF) nr. 1425/2006 af 25. september 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sække og poser af plast med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og om afslutning af proceduren vedrørende importen af visse sække og poser af plast med oprindelse i Malaysia (!).

Sagsøgeren gør gældende, at Rådet har tilsidesat væsentlige formkrav og begået magtfordrejning ved at vedtage den anfægtede forordning uden behørig hensyntagen til Kommissionens tilgrundliggende procedure.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen i) ikke behørigt undersøgt klagerens klageadgang og/eller undladt at træffe behørig afgørelse om deres status, ii) taget hensyn til irrelevante oplysninger og/eller undladt at tage foreliggende oplysninger i betragtning, iii) undladt behørigt at vurdere skaden for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, iv) undladt at fastslå, at der bestod en fællesskabsinteresse i at pålægge indførselstold, og v) tilsidesat sagsøgerens ret til kontradiktion.

Sagsøgeren har anført, at dette udgør magtfordrejning.

(¹) EUT 2006 L 270, s. 4.

Sag anlagt den 4. december 2006 — Calebus mod Kommissionen

(Sag T-366/06)

(2007/C 20/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Calebus SA (Almería, Spanien) (ved abogado R. Bocanegra Sierra)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19. juli 2006 om vedtagelse af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (meddelt under nummer K(2006) 3261) annulleres for så vidt angår opførelsen af grunden »Las Cuernas« som en lokalitet af fællesskabsbetydning »ES6110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla«, der fremgår af denne liste, og Kommissionen tilpligtes at ændre afgrænsningen af denne lokalitet af fællesskabsbetydning, således at den nævnte grund udelades.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede beslutning er:

- i strid med Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (¹), for så vidt som den omfatter visse områder af sagsøgerens ejendom i LIC ES6110006, der mangler de nødvendige miljøkrav, og
- vilkårlig, idet områder inden for samme zone der har de krævede miljømæssige værdier — hvilket gør, at de bør betegnes som en lokalitet af fællesskabsbetydning — er udeladt.

(¹) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Sag anlagt den 4. december 2006 — Kuwait Petroleum Corp. m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-370/06)

(2007/C 20/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Kuwait Petroleum Corp. (Shuwaikh, Kuwait), Kuwait Petroleum International Ltd (Woking, Det Forenede Kongerige) og Kuwait Petroleum (Nederland) BV (Rotterdam, Nederlandene) (ved lawyers D.W. Hull og Dr. G.M. Berrisch)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens/sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning K(2006) 4090 af 13. september 2006 annulleres for så vidt som den angår sagsøgerne.
- Subsidiært nedsættes den pålagte bøde.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved beslutning af 13. september 2006 (»den anfægtede beslutning«) pålagde Kommissionen sagsøgerne, Kuwait Petroleum Corp. (»KPC«), Kuwait Petroleum International Ltd (»KPI«) og Kuwait Petroleum (Nederland) BV (»KPN«), en bøde in solidum på 16 632 000 EUR for overtrædelse af artikel 81 EF ved at fastsætte priser på det nederlandske marked for bitumen. Hver af sagsøgerne har ved denne sag nedlagt påstand om annullation af den anfægtede beslutning eller, subsidiært, en bødenedsættelse af følgende grunde:

Som deres første søgsmålsgrund har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen gjorde sig skyldig i åbenbar urigtig retsanvendelse og urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, fordi den anvendte en urigtig lovhjemmel for at holde KPC og KPI ansvarlige for handlinger begået af KPN, og fordi den ikke fremlagde passende beviser i henhold til den rigtige lovhjemmel. Nærmere bestemt gøres det gældende, at Kommissionen i den anfægtede beslutning har fundet, at såvel KPC som KPI er ansvarlige for KPN's leders deltagelse i det nederlandske bitumenkartel som følge af, at KPN er et helejet datterselskab til KPC, og at både KPC og KPI udøver stor tilsynsføring med KPN. Sagsøgerne gør gældende, at et moderselskab ikke kan holdes ansvarlig alene på grundlag af en aktiepost og stor tilsynsføring, og at Kommissionen skal godtgøre, at moderselskabet udøvede en tilstrækkelig kontrol over sit datterselskabs adfærd på det marked, der var berørt af overtrædelsen, til, at det med rimelighed kan antages, at datterselskabet ikke handlede selvstændigt i forhold til overtrædelsen.

Sagsøgerne har endvidere som deres anden søgsmålsgrund gjort gældende, at den anfægtede beslutning bør annulleres, eller, subsidiært, at bøden bør nedsættes, fordi Kommissionen angiveligt foretog urigtig retsanvendelse ved at pålægge sagsøgerne en bøde i strid med samarbejdsmeddelelsen af 2002 (¹), som bestemmer, at Kommissionen, når en virksomhed, der anmoder om bødenedsættelse, fremlægger beviser vedrørende faktiske forhold, der tidligere var ubeviste, og når disse faktiske forhold er af direkte betydning for alvoren eller varigheden af kartellet, ikke må anvende sådanne forhold mod den virksomhed, der anmoder om bødenedsættelse.

Endelig gør sagsøgerne med deres tredje søgsmålsgrund gældende, at Kommissionen anlagde et åbenbart fejlskøn ved fastsættelsen den procentvise nedsættelse af bøden i henhold til samarbejdsmeddelelsen af 2002, og de gør i overensstemmelse hermed gældende, at bøden bør nedsættes med det maksimale beløb på 50 %.

(¹) Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager, EFT 2002 C 45, s. 3.

Sag anlagt den 14. december 2006 — IMI m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-378/06)

(2007/C 20/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: IMI plc (Birmingham, Det Forenede Kongerige), IMI Kynoch Ltd (Birmingham, Det Forenede Kongerige), Yorkshire

Fittings Limited (Leeds, Det Forenede Kongerige), VSH Italia Srl (Bregnano, Italien), Aquatis France SAS (La Chapelle St. Mesmin, Frankrig), og Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Ravensburg, Tyskland) (ved lawyers M. Struys og D. Arts)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Artikel 2, litra b), nr. 1, og artikel 2, litra b), nr. 2, i Kommissionens beslutning af 20. september 2006, som ændret ved Kommissionens beslutning af 29. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (Sag COMP/F-1/38.121 — Tilslutningsrør — K(2006) 4180 endelig udg.), annulleres.
- Alternativt nedsættes de bøder, som sagsøgerne er blevet pålagt og
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om delvis annulation af Kommissionens beslutning nr. K(2006) 4180 endelig udg. af 20. september 2006 i sag Comp/F-1/38.121 — Tilslutningsrør, hvorved Kommissionen lagde til grund, at sagsøgerne sammen med andre virksomheder havde overtrådt artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ved at fastsætte priser, vedtage prislistes, vedtage prisnedslag og rabatter, vedtage gennemførelsesmekanismer til indførelse af prisforhøjelser, tildeling af nationale markeder, tildeling af kunder og udveksling af andre handelsmæssige oplysninger.

Til støtte for deres søgsmål gør sagsøgerne gældende, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, eftersom den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt er for stor henset til såvel sagsøgernes som det relevante markeds størrelse, når der foretages sammenligning med Kommissionens fremgangsmåde i tidligere beslutninger. Ved at inddrage salg af pres-tilslutningsrør i det relevante markeds størrelse med henblik på fastlæggelsen af overtrædelsens alvor har Kommissionen foretaget et åbenbart fejlskøn.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at Kommissionen foretog et åbenbart fejlskøn, da den lagde til grund, at sagsøgerne ikke fremlagde beviserne for forbindelsen mellem Det Forenede Kongerige og de paneuropæiske ordninger. Kommissionen anførte en utilstrækkelig begrundelse i denne forbindelse. Endvidere tilsidesatte Kommissionen ligebehandlingsprincippet, idet den afviste at meddele sagsøgerne en nedsættelse af deres bøder for deres samarbejde uden for bødefritagelsesmeddelelsen (¹) ved at fremlægge bevis for forbindelsen mellem Det Forenede Kongerige og det paneuropæiske kartel, mens selskabet FRA.BO på samme grundlag blev tildelt en bødenedsættelse for at fremlægge bevis for, at der efter kontrolundersøgelse fortsat fandt overtrædelser sted.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at Kommissionen tilsidesatte artikel 253 EF, idet der i den anfægtede beslutning ikke er anført nogen begrundelse for at pålægge sagsøgerne Aquatis France og Simplex Armaturen + Fittings et yderligere bødebeløb på 2,04 mio. EUR.

Endelig gør sagsøgerne gældende, at Kommissionen tilsidesatte princippet »non bis in idem«, hvorefter ingen kan straffes to gange for den samme overtrædelse, idet den pålagde Aquatis France og Simplex Armaturen + Fittings en separat bøde i tilslutning til den bøde, der allerede var pålagt hver af deres forgængere og nuværende moderselskaber.

(¹) Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 15. december 2006 — Vischim mod Kommissionen

(Sag T-380/06)

(2007/C 20/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vischim Srl (Milano, Italien) (ved lawyers C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Delvis annullation af Kommissionens direktiv 2006/76/EF, navnlig artikel 2, stk. 2.
- Det pålægges Kommissionen at overholde sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten og til at sørge for præcise, rimelige og juridisk acceptable tidsfrister.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med sit søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens direktiv 2006/76/EF (¹) af 22. september 2006, og navnlig af artikel 2, stk. 2, i det omfang, den ændrede specifikation af det aktive stof chlorothalonil, der er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF (²) om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (herefter »PPPD«), ikke indeholder rimelige tidsfrister, der svarer til de frister, der gælder for andre aktive stoffer under den nuværende vurdering, og i stedet finder anvendelse med tilbagevirkende kraft.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat virksomhedens lovfæstede rettigheder og berettigede forventning som anmelder og som den, der forelægger de fleste oplysninger om chlorothalonil i den i PPPD og dens gennemførelsesbestemmers nævnte forstand, da der ikke, før den ændrede specifikation af det aktive stof blev optaget i bilag I, blev fastsat en rimelig periode, i løbet af hvilken medlemsstaterne og sagsøgeren kunne forberede sig på at opfylde de nye krav. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at den anfægtede foranstaltning, i stedet for at fastsætte en passende tidsfrist for, at registreringen af chlorothalonil ville blive behørigt vurderet med henblik på genregistrering i medlemsstaterne, trådte i kraft den 23. september 2006 og blot fastsatte en anvendelse af dens bestemmelser med tilbagevirkende kraft fra den 1. september 2006 under henvisning til forhold, der allerede havde haft retsvirkninger i perioden indtil den 31. august 2006. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at den anfægtede foranstaltning ikke er i overensstemmelse med de i PPPD fastsatte krav, og at den ikke indeholder en tilstrækkelig begrundelse som omhandlet i artikel 253 EF. Endelig har sagsøgeren anført, at den anfægtede bestemmelse indebærer forskelsbehandling af sagsøgeren i forhold til andre anmeldere i forbindelse med vurderingsproceduren af eksisterende aktive stoffer, hvilken forskelsbehandling ikke er objektivt begrundet.

(¹) Kommissionens direktiv 2006/76/EF af 22.9.2006 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår specifikationen for aktivstoffet chlorothalonil (EUT L 263, s. 9).

(²) Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1).

Sag anlagt den 19. december 2006 — Icuna.com mod Parlamentet

(Sag T-383/06)

(2007/C 20/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Icuna.com SCRL (Braîne-le-Château, Belgien) (ved avocats J. Windey og P. de Bandt)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2006, hvorved et bud fra selskabet MOSTRA fik tilslag, mens sagsøgerens bud i forbindelse med udbud EP/DGINFO/WEBTV/2006/2003, blev afvist, annulleres.

- Fællesskabet pålægges et erstatningsansvar uden for kontraktforhold, og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren 58 700 EUR i erstatning for de udgifter, som er afholdt som led i udbuddet; der tilkendes erstatning for ikke-økonomisk tab som følge af skaden på omdømmet, og der udpeges en sagkyndig til vurdering af dette tab.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Europa-Parlamentets beslutning, hvorved sagsøgerens bud i forbindelse med udbud EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003, parti 2: programindhold, med henblik på oprettelsen af Web-tv til Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, blev afvist.

Sagsøgeren gør til støtte for sit søgsmål for det første gældende, at proceduren, som førte til den anfægtede beslutning, er behæftet med en åbenbar ulovlighed som følge af, at retsaktens ophavsmand ikke havde kompetence hertil, og at der er sket en tilsidesættelse af finansforordningens artikel 101 ⁽²⁾ og en tilsidesættelse af artikel 149 i forordning nr. 2342/2002 ⁽³⁾.

For det andet gør sagsøgeren gældende, dels at Parlamentet har truffet en beslutning i modstrid med den, som oprindeligt var blevet udsendt den 7. august 2006, og som gav sagsøgeren tilslag på kontrakten, uden at denne kursændring begrundes, dels at de udvælgelseskriterier, der er taget hensyn til i den anfægtede beslutning, ikke er dem, der blev anvendt i forbindelse med Parlamentets første beslutning, og ikke i sig selv er fastsat i udbudsbekendtgørelsen. De udvælgelseskriterier, der er indeholdt heri, er følgelig blevet tilsidesat ligesom principperne om ligebehandling, gennemsigtighed og begrundelsesforpligtelse.

⁽¹⁾ Udbudsbekendtgørelse »Web-tv til Europa-Parlamentet« (EFT 2006 S 87-91412)

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).

Sag anlagt den 13. december 2006 — IBP og International Building Products France mod Kommissionen

(Sag T-384/06)

(2007/C 20/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: IBP Ltd (Tipton, Det Forenede Kongerige) og International Building Products France SA (Sartrouville, Frankrig) (ved QC M. Clough og solicitor A. Aldred)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Beslutningen annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne med hensyn til perioden fra 23. november 2001 til 1. april 2004.
- Under alle omstændigheder annulleres den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt eller denne bøde nedsættes med et beløb, som Domstolen henset til alle de foreliggende omstændigheder finder passende.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning nr. K(2006) 4180 endelig udg. af 20. september 2006 i sag Comp/F-1/38.121 — Tilslutningsrør, hvorved Kommissionen lagde til grund, at sagsøgerne sammen med andre virksomheder havde overtrådt artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ved at fastsætte priser, vedtage prislistes, vedtage prisnedslag og rabatter, vedtage gennemførelsesmekanismer til indførelse af prisforhøjelser, tildeling af nationale markeder, tildeling af kunder og udveksling af andre handelsmæssige oplysninger.

Til støtte for deres søgsmål gør sagsøgerne gældende, at Kommissionen tilsidesatte artikel 81 EF, idet den konkluderede, at sagsøgerne tog del i en enkelt, kompliceret og vedvarende overtrædelse af artikel 81, EF i perioden fra den 23. november 2001 til den 1. april 2004, eftersom de for Kommissionen foreliggende beviser ifølge sagsøgerne ikke støtter denne konklusion.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at Kommissionen i strid med artikel 253 EF ikke har anført nogen begrundelse eller har anført en utilstrækkelig begrundelse for dens konklusioner.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at Kommissionen har tilsidesat deres ret til kontradiktion ved at lægge overtrædelser til grund uden forinden at have fremført argumenterne mod sagsøgerne i nogen meddelelse af klagepunkter eller at have tilladt sagsøgerne at fremsætte bemærkninger inden vedtagelsen af den anfægtede beslutning.

For så vidt angår annullation eller nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt, gør de gældende, at:

- a) Kommissionen undlod at anvende artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 ⁽¹⁾, artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 ⁽²⁾ og artikel 5, litra a), i retningslinjerne for beregningen af bøder fra 1998 ⁽³⁾
- b) Kommissionen har to gange pålagt International Building Products France en bøde på 5,63 mio. EUR for den samme adfærd
- c) Kommissionen har foretaget en urigtig anvendelse af retningslinjerne for beregningen af bøder fra 1998 og
- d) Kommissionen har foretaget urigtig anvendelse af bødefritagelsesmeddelelsen fra 1996. ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 17 af 6.2.1962, Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler [81] og [82] (EFT 1959-1962, s. 81.)

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1)

⁽³⁾ Kommissionens meddelelse af 14.1.1998: Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten (EFT 1998 C 9, s. 3).

⁽⁴⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 1996 C 207, s. 4).

Sag anlagt den 14. december 2006 — Aalberts Industries m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-385/06)

(2007/C 20/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Aalberts Industries NV (Utrecht, Nederlandene), Aquatis France (La Chapelle St. Mesmin, Frankrig), og Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl-Eisenharz, Tyskland) (ved lawyers R. Wesseling og M. van de Woude)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1, artikel 2, litra a), og artikel 3 annulleres.
- Artikel 2, litra b), nr. 2, annulleres, for så vidt angår Aquatis og Simplex
- Alternativt foretages en væsentlig nedsættelse af de bøder, som sagsøgerne er blevet pålagt.

— Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning nr. K(2006) 4180 endelig udg. af 20. september 2006 i sag Comp/F-1/38.121 — Tilslutningsrør, hvorved Kommissionen lagde til grund, at sagsøgerne sammen med andre virksomheder havde overtrådt artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ved at fastsætte priser, vedtage prislistes, vedtage prisnedslag og rabatter, vedtage gennemførelsesmekanismer til indførelse af prisforhøjelser, tildeling af nationale markeder, tildeling af kunder og udveksling af andre handelsmæssige oplysninger.

Sagsøgerne gør til støtte for deres søgsmål fem anbringender gældende med henblik på at godtgøre, at Kommissionens beslutning er støttet på åbenbare fejlskøn og tilsidesættelse af artikel 81 EF samt god forvaltningsskik.

Sagsøgerne gør for det første gældende, at Alberts ikke udøvede bestemmende indflydelse over datterselskaberne Aquatis' og Simplex Armaturen + Fittings' kommercielle adfærd, og at Alberts har tilbagevist formodningen for bestemmende indflydelse. Sagsøgeren Alberts bør derfor ikke holdes ansvarlig for de overtrædelser, det hævdes, at Aquatis og Simplex Armaturen + Fittings har begået.

Sagsøgerne gør for det andet gældende, at a) visse af de dokumenter og erklæringer, der bruges mod sagsøgerne, falder uden for den omstridte periode, for så vidt som de vedrører begivenheder efter den 1. april 2004, og b) andre beviser ikke kan bruges mod sagsøgerne, eftersom de ikke var indeholdt i den til sagsøgerne rettede meddelelse af klagepunkter. Alligevel gør sagsøgerne gældende, at disse dokumenter og erklæringer ikke enkeltvis eller samlet beviser, at de har begået en overtrædelse af artikel 81 EF.

Sagsøgerne gør for det tredje gældende, at de elementer, som Kommissionen har støttet sig på, ikke på tilstrækkelig måde godtgør, at kartellet i almindelighed fortsatte efter kontrolundersøgelserne i april 2001. Den anfægtede beslutning indeholder ifølge sagsøgerne heller ingen begrundelse for at forbinde sagsøgernes adfærd på markedet med en sådan hævdet ordning.

Sagsøgerne gør for det fjerde gældende, at bøden bør nedsættes, eftersom Kommissionen foretog en urigtig anvendelse af retningslinjerne for beregning af bøder og begik fejl ved beregningen af bøden, da den foretog en urigtig fastsættelse af grundbeløbet, idet a) den påståede overtrædelse ikke kan kvalificeres som »meget alvorlig«, b) overtrædelsens faktiske virkning er ikke taget korrekt i betragtning og c) det geografiske markeds størrelse er med urette blevet fastlagt til at udgøre EØS.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at Kommissionen tilsidesatte artikel 253 EF, idet der i den anfægtede beslutning ikke er anført nogen begrundelse for at pålægge sagsøgerne Aquatis France og Simplex Armaturen + Fittings et yderligere bødebeløb på 2,04 mio. EUR.

For det femte gør sagsøgerne gældende, at Kommissionen tilsidesatte artikel 2 i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾ og princippet om parternes ligestilling ved at overvælte bevisbyrden på sagsøgerne, idet den i det hele henholdt sig til erklæringer afgivet med henblik på at opnå bødefritagelse og ved at afvise at gøre brug af sine beføjelser til at afdække de faktiske omstændigheder. Sagsøgerne gør endvidere gældende, at Kommissionen tilsidesatte artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 773/2004, ⁽²⁾ idet den i den anfægtede beslutning anførte klagepunkter, der ikke var blevet rejst mod sagsøgerne i meddelelsen af klagepunkter.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7.4.2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT 2004 L 123, s. 18).

Sag anlagt den 15. december 2006 — Pegler mod Kommissionen

(Sag T-386/06)

(2007/C 20/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pegler Ltd (Doncaster, Det Forenede Kongerige) (ved R. Thompson, QC, og solicitor A. Collinson)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 og 3 i beslutning COMP/F-1/38.121 annulleres for så vidt angår sagsøgeren og
- beslutningens artikel 2, litra h), annulleres, for så vidt som den pålægger sagsøgeren en bøde til solidarisk hæftelse.
- Alternativt fastslås det, at den i henhold til beslutningens artikel 2, litra h), pålagte bøde nedsættes til 5,2 mio. EUR og
- den bøde, for hvilken sagsøgeren hæfter solidarisk i henhold til artikel 2, litra h), nedsættes til 1,7 mio. EUR.

- under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning nr. K(2006) 4180 endelig udg. af 20. september 2006 i sag Comp/F-1/38.121 — Tilslutningsrør, hvorved Kommissionen lagde til grund, at sagsøgeren sammen med andre virksomheder havde overtrådt artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ved at fastsætte priser, vedtage prislistes, vedtage prisnedsslag og rabatter, vedtage gennemførelsesmekanismer til indførelse af prisforhøjelser, tildeling af nationale markeder, tildeling af kunder og udveksling af andre handelsmæssige oplysninger.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har undladt at tage dokumentbeviser hidrørende fra sagsøgeren vedrørende de faktiske omstændigheder i betragtning, og at den anfægtede beslutning af de nedenfor anførte grunde udelukkende skulle have været rettet til sagsøgerens tidligere moderselskab, Tomkins.

For så vidt angår perioden fra 31. december 1988 til 20. januar 1989 har Kommissionen ifølge sagsøgeren holdt sagsøgeren ansvarlig udelukkende på grundlag af, at sagsøgeren den 20. januar 1989 anskaffede navnet »Pegler Ltd«, og idet der forelå et agenturforhold med selskabet FHT Holdings Ltd (»FHT«) fra Tomkins-koncernen under omstændigheder, hvor sagsøgeren ikke anskaffede nogen af de underliggende aktiver, medarbejdere eller forpligtelser og forblev hvilende, idet selskabet ikke modtog nogen godtgørelse som agent for FHT.

For så vidt angår perioden fra 20. januar 1989 til 29. oktober 1993 gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har holdt sagsøgeren ansvarlig for handlinger, der udelukkende kunne have været foretaget som agent for FHT, under omstændigheder, hvor FHT var ejer af alle »Pegler«-forretningens underliggende aktiver, medarbejdere eller forpligtelser.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen undladt at identificere en klar adressat for den anfægtede beslutning og har i stedet adresseret beslutningen til to forskellige virksomheder for så vidt angår de samme faktiske omstændigheder.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen i strid med ligebehandlingsprincippet, artikel 23 i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾ og Kommissionens retningslinjer for bøder ⁽²⁾ har pålagt to forskellige virksomheder solidarisk hæftelse for betaling af en bøde, der er beregnet uden henvisning til deres individuelle forhold, men snarere på grundlag af de individuelle omstændigheder for kun den ene af disse virksomheder, nemlig Tomkins.

Alternativt gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen undlod at iagttage retningslinjerne for bøder, Kommissionens egen faste praksis og princippet om forbud mod forskelsbehandling samt ligebehandlingsprincippet, idet den beregnede den bøde, som sagsøgeren hæfter for, under henvisning til de individuelle forhold, der var gældende for en anden virksomhed, Tomkins. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen begik en fejl ved beregningen af bøden.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

(²) Kommissionens meddelelse af 14.1.1998 med titlen »Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten« (EFT 1998 C 9, s. 3).

Sag anlagt den 20. december 2006 — Inter-IKEA mod KHIM (gengivelse af en palle)

(Sag T-387/06)

(2007/C 20/52)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Inter-IKEA Systems BV (Delft, Nederlandene) (ved lawyer J. Gulliksson)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. september 2006 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 353/2006-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Figurmærke, der forestiller en palle, som består af en langstrakt rektangulær platform eller sokkel og en tilsvarende langstrakt flange dekoreret med firkanterede huller, med en vinkel på 90 grader mellem de to dele, for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 7, 16, 20, 35, 39 og 42 — ansøgning nr. 4 073 763

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, idet varemærket har en tilstrækkelig grad af særpræg til at blive registreret.

Sag anlagt den 20. december 2006 — Inter-IKEA mod KHIM (gengivelse af en palle)

(Sag T-388/06)

(2007/C 20/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Inter-IKEA Systems BV (Delft, Nederlandene) (ved lawyer J. Gulliksson)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. september 2006 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 354/2006-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Figurmærke, der forestiller en palle, som består af en langstrakt rektangulær platform eller sokkel og en tilsvarende langstrakt flange dekoreret med runde huller, med en vinkel på 90 grader mellem de to dele, for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 7, 16, 20, 35, 39 og 42 — ansøgning nr. 4 073 731

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, idet varemærket har en tilstrækkelig grad af særpræg til at blive registreret.

Sag anlagt den 20. december 2006 — Inter-IKEA mod KHIM (gengivelse af en palle)

(Sag T-389/06)

(2007/C 20/54)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Inter-IKEA Systems BV (Delft, Nederlandene) (ved lawyer J. Gulliksson)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. september 2006 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 355/2006-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Figurmærke, der forestiller en palle, som består af en langstrakt rektangulær platform eller sokkel og en tilsvarende langstrakt flange dekoreret med trekanterede huller, med en vinkel på 90 grader mellem de to dele, for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 7, 16, 20, 35, 39 og 42 — ansøgning nr. 4 073 748

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, idet varemærket har en tilstrækkelig grad af særpræg til at blive registreret.

Sag anlagt den 20. december 2006 — Inter-IKEA mod KHM (gengivelse af en palle)

(Sag T-390/06)

(2007/C 20/55)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Inter-IKEA Systems BV (Delft, Nederlandene) (ved lawyer J. Gulliksson)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. september 2006 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 356/2006-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Figurmærke, der forestiller en palle, som består af en langstrakt rektangulær platform eller sokkel og en tilsvarende langstrakt flange dekoreret med runde huller, med en vinkel på 90 grader mellem de to dele, for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 7, 16, 20, 35, 39 og 42 — ansøgning nr. 4 073 722

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, idet varemærket har en tilstrækkelig grad af særpræg til at blive registreret.

Sag anlagt den 18. december 2006 — Makhteshim Agan Holding m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-393/06)

(2007/C 20/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Makhteshim Agan Holding BV (Amsterdam, Nederlandene), Makhteshim Agan Italia Srl (Bergamo, Italien) og Magan Italia Srl (Bergamo, Italien) (ved lawyers C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annul创新 af Kommissionens beslutning D/531125 af 12. oktober 2006
- Det pålægges Kommissionen at overholde sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten og vurdere og anvende alle oplysninger, herunder data for mennesker, med henblik på at sikre, at azinphos-methyl optages i bilag I til PPPD.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har med deres søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning D/531125 i skrivelse af 12. oktober 2006, rettet til det agentur i den rapporterende medlemsstat med ansvar for vurderingen af det aktive stof azinphos-methyl inden for rammerne af direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (herefter »PPPD«) (1), i hvilken beslutning Kommissionen fastslår, at den ikke vil træffe en afgørelse om godkendelse og optagelse af det omhandlede aktivstof i bilag I til direktivet, og videre anfører, at i tilfælde af manglende godkendelse på fællesskabsplan inden det tidspunkt, der er fastsat i PPPD's artikel 8, stk. 2, vil der ikke længere være et rets grundlag for at beholde stoffet på markedet.

Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede beslutning er et faktisk og retligt forbud mod azinphos-methyl, da den utvetydigt fastslår, at der ikke vil blive truffet yderligere afgørelser om optagelse af stoffet i bilag I til PPPD, og da formålet med beslutningen er at opnå et forbud mod markedsføring af azinphos-methyl ved hjælp af Kommissionens passivitet indtil udløbet af den fastsatte frist for godkendelse.

Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at den anfægtede beslutning kan gøre indgreb i deres ret til en retfærdig bedømmelse af det omhandlede stof i lyset af de seneste videnskabelige undersøgelser, som de har fremlagt. Hertil kommer, at Kommissionen, idet den har frtaget sagsøgerne retten til at genregistrere og opretholde salget af deres varer i medlemsstaterne, angiveligt har tilsidesat proportionalitetsprincippet samt sagsøgernes grundlæggende ret til at drive erhvervsmæssig virksomhed, og derved gjort indgreb i deres ejendomsret.

Sagsøgerne har desuden anført, at den anfægtede beslutning er behæftet med væsentlige formelle mangler. Kommissionens manglende initiativ til at fremsætte et forslag vedrørende optagelsen af azinphos-methyl i bilag I til PPPD samt det forbud mod markedsføring, den har til hensigt at opnå ved hjælp af

passivitet, tilsidesætter artikel 5, stk. 2, i Rådets afgørelse 1999/468/EF ⁽²⁾ og PPPD's artikel 8, stk. 2.

Endelig har sagsøgerne, hvis Domstolen finder, at den anfægtede beslutning ikke er en retsakt, der kan anfægtes i henhold til artikel 230, stk. 4, EF, anført, at søgsmålet bør antages til behandling i henhold til artikel 232 EF, da Kommissionens passivitet er ulovlig.

⁽¹⁾ EFT 1991 L 230, s. 1.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184, s. 23).

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 31. oktober 2006 — Molina Solano mod
Europol

(Sag F-124/06)

(2007/C 20/57)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Beatriz Molina Solano (Rijswijk, Nederlandene) (ved
avocat D.C. Coppens)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen vedrørende sagsøgerens klage truffet af Europol den 1. august 2006 samt af Europols oprindelige afgørelse af 27. januar 2006 annulleres.
- Europol tilpligtes at tildele sagsøgeren et løntrin pr. 1. januar 2005.
- Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europol tildelte efter en klage sagsøgeren et af de i artikel 29, stk. 2, i vedtægten for Europols personale fastsatte løntrin pr. 1. juli 2005. Sagsøgeren har med søgsmålet nedlagt påstand om, at hun bliver tildelt nævnte løntrin pr. 1. januar 2005. Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at den af hende opnåede karakter ifølge den politik for tildeling af løntrin, som Europol anvendte på dette tidspunkt, gav hende ret til et løntrin pr. 1. januar 2005. Europol har ved at nægte hende dette løntrin, der blev tildelt andre ansatte, som havde fået tilsvarende karakterer, tilsidesat ligebehandlingsprincippet. Sagsøgeren har desuden anført, at der er sket tilsidesættelse af princippet om retssikkerhed, af princippet om upartiskhed og af princippet om forbud mod vilkårlige afgørelser.

Sag anlagt den 30. november 2006 — Reali mod Kommissi-
onen

(Sag F-136/06)

(2007/C 20/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Enzo Reali (Sofia, Bulgarien) (ved lawyer S.A. Pappas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 30. august 2006 som svar på den klage, Enzo Reali indgav den 7. juli 2006.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er kontraktansat og indplaceret i ansættelsesgruppe IV, lønklasse 14. Han har anført, at han skulle have været indplaceret i lønklasse 16, eftersom Kommissionen ved beregningen af hans erhvervs erfaring skulle have anset hans universitetsgrad (Laurea in Scienze Agrarie) for en Bachelor Degree plus a Master.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført følgende:

- Kommissionen har tilsidesat direktiv 89/48/EØF ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 2001/19/EF ⁽²⁾, og subsidiaritetsprincippet ved ikke at have anerkendt, at sagsøgerens grad svarer til en »Bachelor Degree plus a Master«, skønt ligestillingen tidligere klart er blevet anerkendt på nationalt niveau af hans universitet.
- Kommissionen har tilsidesat princippet om forbud mod forskelsbehandling ved uretmæssigt ikke at have medregnet sagsøgerens Master som et års erhvervs erfaring.
- Den anfægtede afgørelse er ulovlig som følge af, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved beregningen af sagsøgerens erhvervs erfaring, og som følge af manglende begrundelse.

— Afslaget på klagen er baseret på gennemførelsesforanstaltninger [artikel 3, stk. 1, litra c), i de almindelige gennemførelsesbestemmelser for proceduren for ansættelse og brugen af kontraktansatte i Kommissionen], der går videre end den bemyndigelse, der er delegeret til Kommissionen ved artikel 86, stk. 6, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne.

(¹) Rådets direktiv 89/48/EØF af 21.12.1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT L 19, s. 16).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14.5.2001 om ændring af Rådets direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF om den generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser og om ændring af Rådets direktiv 77/452/EØF, 77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF, 80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF og 93/16/EØF om følgende erhverv: sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, arkitekter, farmaceuter og læger (EFT L 2006, s. 1).

Sag anlagt den 27. november 2006 — Chassagne mod Kommissionen

(Sag F-137/06)

(2007/C 20/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Olivier Chassagne (Bruxelles, Belgien) (ved S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afslag på at træffe en udtrykkelig afgørelse vedrørende fastsættelsen af datoen for sagsøgerens tiltræden af stillingen, således som dette afslag stiltiende fremgår af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 14. januar 2006.
- Om fornødent: Annullation af ansættelsesmyndighedens afslag på sagsøgerens klage.
- Ansættelsesmyndigheden oplyses om de virkninger, som følger af annullationen af de anfægtede afgørelser, og ansættelsesmyndigheden pålægges navnlig at træffe en udtrykkelig

afgørelse, hvorved den anerkender, at datoen den 1. juli 2002 udgør en tiltræden af stillingen som omhandlet i artikel 12, litra d), i Protokol vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter (PPI).

- Ansættelsesmyndigheden tilpligtes at udbetale sagsøgeren: i) et beløb på 9 523,26 EUR i erstatning for hans økonomiske tab med tillæg af morarenter beregnet i henhold til den lovbestemte rentesats fra det tidspunkt, hvor beløbet forfalder til betaling; ii) et beløb på 5 000 EUR i erstatning for hans ikke-økonomiske tab med tillæg af morarenter beregnet i henhold til den lovbestemte rentesats fra det tidspunkt, hvor beløbet forfalder til betaling.

— Afgørelsen udsættes for så vidt angår den del af det økonomiske tab, som endnu ikke kan opgøres og som udgøres af de udgifter, som sagsøgeren har afholdt siden den 18. april 2006 og fortsat afholder i forbindelse med den tvist, der verserer mellem ham og de belgiske skattemyndigheder ved de nationale belgiske domstole vedrørende fastsættelsen af datoen for hans tiltræden af stillingen.

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført følgende klagepunkter:

- Tilsidesættelse af artikel 18 i PPI.
- Tilsidesættelse af vedtægtens artikel 26, af princippet om god forvaltningsskik og af omsorgspligten.
- Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 11. december 2006 — Christian Kurrer mod Kommissionen

(Sag F-139/06)

(2007/C 20/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Christian Kurrer (Watermael-Boitsfort, Belgien) (ved advokater S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Kommissionens afgørelse om at udnævne sagsøgeren til tjenestemand på prøve med virkning fra den 1. april 2006, for så vidt som sagsøgerens lønklasse og løntrin herved fastsættes til A*6/2 og de points, han har optjent som midlertidigt ansat i »Forskning«, ikke bevares.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 16. januar 2004 indtrådte sagsøgeren i Kommissionens tjeneste som midlertidigt ansat i »Forskning« med indplacering i lønklasse A7. Efter at have bestået udvælgelsesprøve KOM/A/3/02, som blev offentliggjort den 25. juli 2002 og havde til formål at oprette en ansættelsesreserve af fuldmægtige i lønklasse A7/A6, blev han udnævnt til tjenestemand på prøve med indplacering i lønklasse A*6.

Henset til Kommissionens tilsagn om at udstrække virkningerne af en eventuel annulationsdom til de verserende sager, som vedrører artikel 12 i vedtægtens bilag XIII, har sagsøgeren indskrænket sig til at anføre, at der er sket tilsidesættelse af princippet om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling i forhold til hans tidligere kolleger, der ligeledes var midlertidigt ansatte i »Forskning« og bestod den interne udvælgelsesprøve, som ved deres fastansættelse har bevaret deres indplacering og optjente points.

Sagsøgeren har desuden om nødvendigt anført, at artikel 5, stk. 4, i vedtægtens bilag XIII er ulovlig, for så vidt som den tilsidesætter førnævnte princip og proportionalitetsprincippet.

12. april 2006 og den 27. marts 2006 om overgang fra en status som midlertidigt ansat til en status som tjenestemand.

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Efter at sagsøgeren havde arbejdet nogle år ved Kommissionen som midlertidigt ansat med indplacering i lønklasse B*7 bestod han Europa-Parlamentets eksterne udvælgelsesprøve PE/34/B (lønkasse B5/B4). Sagsøgeren blev herefter udnævnt til tjenestemand på prøve i lønklasse B*3 af sidstnævnte institution, som straks overflyttede ham til Kommissionen, hvor han blev indplaceret i samme lønklasse.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 31 og 62 samt af artikel 5 og 2 i vedtægtens bilag XIII.

Sagsøgeren har desuden anført, at der er sket tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af princippet om bevarelse af de erhvervede rettigheder.

Sag anlagt den 11. december 2006 — Hartwig mod Kommissionen og Parlamentet

(Sag F-141/06)

(2007/C 20/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marc Hartwig (Bruxelles, Belgien) (ved avocat T. Bontinck)

Sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers og Europa-Parlamentets afgørelser af henholdsvis den

Sag anlagt den 28. december 2006 — Bligny mod Kommissionen

(Sag F-142/06)

(2007/C 20/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Francesco Bligny (Tassin-la-Demi-Lune, Frankrig) (ved avocat P. Lebel Nourissat)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulation af den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/06/05 truffene afgørelse af 7. december 2006, og af afgørelsen af den 23. november 2006, om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven og om således ikke at rette hans skriftlige prøve.
- Det fastslås, at den ansøgning til udvælgelsesprøvens ansøgere, der blev offentliggjort den 15. maj 2006 på websiden EPSO, er ulovlig.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning for lidt tab på 5 000 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Efter at sagsøgeren havde bestået ovennævnte udvælgelsesprøves stopprøver blev han nægtet adgang til den efterfølgende fase, idet han i strid med det anførte i den meddelelse om udvælgelsesprøven, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽¹⁾, ikke havde vedlagt ansøgningen bevis for sit statsborgerskab.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at der er sket tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, af princippet om god forvaltningsskik og af omsorgspligten. Han har navnlig for så vidt angår statsborgerskabet anført, at den standardansøgning, der skulle downloades fra webstedet EPSO, alene krævede en erklæring på tro og love og at ansøgerne efter anmodning skulle fremlægge dokumentation herfor.

⁽¹⁾ EUT C 178 A af 27.7.2005, s. 3.

Sag anlagt den 18. december 2006 — Continolo mod Kommissionen

(Sag F-143/06)

(2007/C 20/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Donato Continolo (Duino, Italien) (ved advokats S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz og R. Albelice)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 3. januar 2006 om tilkendelse og fastsættelse af sagsøgerens pensionsrettigheder annulleres, for så vidt som Kommissionen kun godskriver den periode fra den 11. juni 1981 til den 1. marts 1983, han har haft tjenestefrihed af personlige årsager, med pensionsgivende tjenestear på i alt 1 år, 5 måneder og 6 dage, i stedet for

med pensionsgivende tjenestear på i alt 1 år, 8 måneder og 20 dage.

- Kommissionens afgørelse af 5. september 2006 om afslag på sagsøgerens klage annulleres.
- Kommissionen oplyses om de retsvirkninger, som annullationen af de anfægtede afgørelser medfører, navnlig for så vidt angår den erhvervede procentsats, p.t. fastsat til 66,66666 %, som skal omregnes med henblik på en hensyntagen til januar og februar 1983.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er forhenværende tjenestemand ved Kommissionen, gik på pension den 1. januar 2006. Sagsøgeren har med søgsmålet anfægtet Kommissionens afgørelse om tilkendelse og fastsættelse af hans pensionsrettigheder, for så vidt som denne afgørelse viser, at de rettigheder, som han erhvervede i forbindelse med en tjenestefrihed af personlige årsager og som han fik overført til Fællesskabernes ordning, ikke fuldt ud er blevet godskrevet.

Sagsøgeren har dels anført, at der er sket tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, af princippet om god forvaltningsskik og af omsorgspligten, dels at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn samt sket tilsidesættelse af begrundelsespligten.

Sag anlagt den 22. december 2006 — Bleyaert mod Rådet

(Sag F-144/06)

(2007/C 20/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Eric Bleyaert (Maldegem, Belgien) (ved advokats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over de tjenestemænd, der blev udvalgt til at følge uddannelsesprogrammet i forbindelse med certificeringsproceduren for bedømmelsesåret 2005 annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Rådet i lønklasse AST 8, indgav ansøgning til certificeringsproceduren for bedømmelsesåret 2005. Hans navn, som var opført på den foreløbige liste over de tjenestemænd, der blev udvalgt til at følge uddannelsesprogrammet i certificeringsåret 2005, blev ikke opført på den endelige liste, offentliggjort den 22. maj 2006, som ansættelses-

myndigheden udarbejdede under hensyntagen til udtalelsen fra det paritetiske udvalg for certificeringsproceduren. Dette udvalg havde hørt sagsøgeren den 17. maj 2006.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at begrundelsespligten er tilsidesat, så meget mere som ansættelsesmyndigheden ikke har besvaret hans klage. Sagsøgeren har dernæst anført, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45a og af artikel 5 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til nævnte artikel i vedtægten. Det paritetiske udvalg, som kun kan høre de tjenestemænd, som anfægtede den foreløbige liste, var navnlig ikke berettiget til at indkalde sagsøgeren. Under alle omstændigheder er det sidstnævntes opfattelse, at der ligeledes er sket tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, for så vidt som det paritetiske udvalg ikke har hørt alle de tjenestemænd, der var opført på den foreløbige liste.
